СУБОТА, 19 ЛИСТОПАДА 2005 РОКУ ■ № 220 (3720)

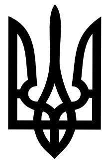

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Усьому початок — плуг і борозна

Працівникам сільського господарства України

Сердечно вітаю з професійним святом — Днем працівників сільського господарства — усіх, хто зайнятий у цій нелегкій, але такій важливій сфері, хто забезпечує країну продуктами харчування.

Всьому початок — плуг і борозна. У цих словах — загальнолюдська істина, якою підкреслено особливе значення селянської праці. А для українця село означає щось ще більше, бо уособлює цілий світ. Наші предки, які, обробляючи землю, вважали її живою, одухотвореною, передали нам у спадок глибоку повагу до неї. Те, що йде від землі, зливається у нашій свідомості в одне ціле: квітка і краплина роси, веселий струмок і зелений гай, окраєць духмяного хліба і глечик свіжого молока, рідне слово і пісня. Усе це разом складається в малу батьківщину і виростає у Вітчизну.

(Закінчення на 2-й стор.).

У доброго хазяїна завжди врожай

В акціонерному товаристві «Радсад» Миколаївського району зібрали понад дев'ять тисяч тонн винограду. Врожайність плодів становить 97 центнерів з гектара — одна з найвищих у країні. П'ятнадцять років керує господарством заслужена й авторитетна в області людина, Герой України Микола Б'ялик.

Вирощують у господарстві виноград 17 сортів: Каберне, Бастардо, Совіньйон, Піно та ін. Тут же, на місці, його й переробляють на вина власного виробництва. Гаразд що для цього є всі умови: льохи, холодильні камери, сучасна лінія розливу. Наступного року в «Радсаді» планують розширювати площі під крапельним зрошенням. На цей метод поливання перейде персик. Буде збільшено плантації молодого виноградника. «Радсадівці» оперативно реагують на вимоги виноробів. Тому найближча перспектива — вирощування мускатних сортів. Саме вони нині затребувані на ринку.

(Закінчення теми на 11-й стор.).

Фото Олександра КРЕМКА (з архіва Укрінформу).

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Національні інтереси — над усе

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Між Казахстаном і Україною жодних проблем немає — ні політичних, ні економічних. Треба розвивати всі зв'язки, з яких важлива складова — міжпарламентські. Про це йшлося під час учорашньої зустрічі Голови Верховної Ради України Володимира Литвина з Президентом Республіки Казахстан Нурсултаном Назарбаєвим.

Володимир Литвин наголосив на результативності недавнього офіційного візиту до Казахстану парламентської делегації. На переконання глави парламенту, такі переговори сприятимуть поглибленню відносин між нашими державами.

Були обговорені деякі аспекти взаємодії в рамках ЄЕП, зокрема, можливості узгодження позицій України, Казахстану і Росії у сфері економічної політики. «Взаємодія в рамках ЄЕП не перешкоджає співпраці з ЄС», — переконаний Нурсултан Назарбаєв. «Головне в позиції — виходити з національних інтересів кожної з країн, шукати спільне прагматичне оптимальне рішення», — зазначив Володимир Литвин.

Президент Казахстану планує підписати з Президентом України Віктором Ющенком комплекс заходів на 2006—2007 роки у сфері енергетики, зокрема, постачання і транспортування енергоресурсів, військово-промисловому комплексі і сільському господарстві.

Нурсултан Назарбаєв подякував за можливість виступити у Верховній Раді України з інформацією про українсько-казахстанські відносини та нинішню політико-економічну ситуацію в Казахстані.

■ **НОВИНИ**

Загинув гірник

У місті Дніпрорудному Запорізької області на шахті ЗАТ «Запорізький залізорудний комбінат» через порушення техніки безпеки під час буріння шпурів обвалом породи було смертельно травмовано гірника. На місці події працювала оперативна група Головного управління МНС України в Запорізькій області, **передає «Інтерфакс-Україна».**

Плати, студенте

На Луганщині директора центру профорієнтаційної роботи філії одного з українських вузів застукали на отриманні хабара. Під час огляду його робочого столу виявлено 1200 доларів і 7660 гривень, зібраних зі студентів за сприяння в одержанні дипломів, а також 50 доларів і 120 гривень, отриманих за успішний залік контрольних робіт. Загалом під час операції вилучено 23000 гривень, кваліфікованих як хабар. Зібрані матеріали передано в прокуратуру, **повідомляє наш власний кореспондент Алла АНТІПОВА.**

КОРОТКО

■ **Запорізькі податківці викрили підпільне виробництво соняшникової олії.**

■ **Копію Туринської плащаниці привезуть до України.**

■ **Анонімне повідомлення про закладену вибухівку зірвало концерт у Криворізькому палаці студентів і молоді.**

■ **На базі групи «Довіра народу» може бути створено виборчий блок з участю партій «Відродження», «Третя сила», РХП і ПЗУ.**

Конкурс «Голосу України»

Яскраве сяйво фестивалю «Барви осені—2005»

Мабуть, не перебільшу, якщо скажу: серед усіх святкових заходів, які було проведено в Україні з нагоди Міжнародного дня студента, наймасовішим і найяскравішим був заключний етап Всеукраїнського фестивалю студентської творчості «Барви осені—2005».

(Закінчення на 6-й стор.).

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

■ **МАСКИ-ШОУ?**

Читачами дитячої бібліотеки в Полтаві стають... автоматники

По обіді до корпункту «Голосу України» зателефонували із сусіднього з бібліотекою будинку, і схвильований жіночий голос повідомив: «Тут у нас діється щось незрозуміле... Бібліотеку штурмують люди з автоматами!» Коли ми через кілька хвилин із колегою з «Полтавського вісника» Олександром Брусенським примчали на місце, поруч з приміщенням уже стояв наряд ДАІ, а вхід до бібліотеки було заблоковано бійцями приватної охоронної фірми «Антарес», які з кам'яними обличчями припиняли усі спроби журналістів (а їх уже зібралося близько десятка) проникнути до приміщення, щоб отримати хоч якусь інформацію про те, що відбувається.

(Закінчення на 10-й стор.).

■ **Я ВАМ ПИШУ...**

Залишилася без пенсії

Держава Україна відібрала пенсію у моєї дружини, яка має робочого стажу сорок шість років. У нас є дві доньки: одна живе в Україні, а друга у США. До неї й виїхала моя дружина і через це втратила так важко зароблену пенсію.

На мою думку, це є грубим порушенням прав людини. А тому прошу керівників держави вчинити справедливо й піти назустріч людям. Якщо між Україною й США в галузі пенсійного забезпечення немає договору, то можна видавати цю пенсію родичам за дорученням.

Павло ТЕРЕЩЕНКО.

Городок Хмельницької області.

Всеукраїнська асоціація пекарів прогнозує зростання цін на хліб до кінця року до 20%, тобто на 10—15 копійок за буханку

Народний депутат України Василь НАДРАГА: «Суспільство, а не одна політична сила, має контролювати передвиборний процес. За законодавством, з одного боку, буде свобода ЗМІ у висвітленні передвиборної кампанії, з другого — відповідальність за вседозволеність»

Усьому початок — плуг і борозна

(Початок на 1-й стор.).

Може, тому наше село виявляє таку високу здатність до виживання. Розорене, зруйноване, обезлюднене, майже позбавлене фінансових коштів і матеріальних ресурсів, воно все ще годує країну, хоч саме продовжує убожіти. Сільськогосподарське виробництво виживає тільки завдяки вашій хазяйновитості, мозолям та надлюдським зусиллям. І нинішнього року, за всіх складнощів і негод, ви зуміли збільшити виробництво зерна, овочів, фруктів, зупинити зменшення поголів'я худоби, свиней і птиці, що дало можливість якоюсь мірою задовольнити у продовольстві внутрішні потреби і приростити експорт. За це вам низький уклін.

Останні півтора десятиліття переконали, що без відновлення села жодні економічні новації не можуть дати стабільних результатів. Верховна Рада України докладає і докладатиме всіх зусиль для посилення державної підтримки вітчизняного виробника сільськогосподарських продуктів, захисту його від недобросовісної конкуренції, для підвищення соціального статусу сільського трудівника. Його життя і побут мають повсюдно бути забезпечені бодай елементарними зручностями, а в перспективі — благами сучасного міста. Треба будь-що зберегти у кожному селі школу, лікарню чи амбулаторію, а там, де їх уже закрили, — відновити. Імпульс справді державному ставленню до села може дати спрямування на розвиток сільського господарства 10 відсотків видатків державного бюджету на 2006 рік.

Бажаю селянам, усім аграрникам міцного здоров'я, твердості духу, щастя й достатку, успіхів у праці для власного блага і блага України.

Голова Верховної Ради України Володимир ЛИТВИН.

Гасла і дійсність

…Віра Гречко працювала на землі, відколи себе пам'ятає. Змалечку разом із матір'ю — на буряках, а потім були і комсомольські загони на казахській цілині, і колгоспне бригадирство та агрономство на Вінниччині, і партійна робота та державні нагороди. Нині — звання ветерана праці, заслужений відпочинок на пенсію у 470 гривень та рідне село, в якому залишилися самі пенсіонери. На урочистостях у Національній опері з нагоди свого професійного свята — Дня працівників сільського господарства — вона неохоче давала інтерв'ю: «Запишіть краще в міністрів — вони відрапортують про тонни та центнери. А я скажу одне: боляче. Незасіяні та виснажені поля, ферми-руїни і селяни, котрі спиваються… Вимирає наше село».

Сидячи у президії і відчуваючи духмяний аромат коровая, що лежав на столі, Голова Верховної Ради України Володимир Литвин згадав своє дитинство: як мати чаклувала над хлібом, замішувала тісто, ставила його у піч, а виймаючи, хрестила кожну хлібину, кропила водою і клала на рушник. Багато вихідців із села можуть згадати те саме, своє дитинство і малу батьківщину. Але чому з кожним роком це свято дедалі більше нагадує поминальний день? — із такої сумної ноти розпочав свій виступ В. Литвин. Чому проголошуємо великі гасла про турботу про село і селян, говоримо, що це — наша колиска і першовитоки, а коли доходить до практичних дій, — стосовно села і селян діє залишковий принцип? Чому закривають сільські школи? Чому, коли за статистикою все зростає, вимирають села?

Коли підписували меморандум про порозуміння між політичними силами, Володимир Литвин особисто дописав абзац — треба оголосити не рік, а щонайменше п'ятирічку села. Нині він переконаний: у рік села треба не лише демонструвати культурні чи фольклорні здобутки, які ще збереглися на селі, а робити конкретні кроки заради виживання села, збереження людей на селі.

«Потрібно всім разом вголос заявити: якщо хочемо, щоб Україна була Україною, щоб Україна була державою, щоб Україна була заможною державою, щоб Україна була цивілізованою державою, будівництво, відродження і утвердження України треба починати з села», — заявив Голова Верховної Ради і пообіцяв, що, попри всі політичні складнощі, рішення щодо АПК завжди матимуть «зелене світло» у парламенті. «Село — це головна ланка, ухопившись за яку, витягнемо державу з проблем», — вважає В. Литвин.

За вагомий особистий внесок у розвиток вітчизняного сільського господарства та високий професіоналізм глава парламенту нагородив аграріїв найвищими нагородами Верховної Ради — Почесними грамотами.

Юліана ШЕВЧУК.

■ ОФІЦІЙНО

Свято з тривожними роздумами

Сьогодні Голова Верховної Ради України Володимир Литвин відвідає з робочою поїздкою село Карапиші Миронівського району на Київщині. Глава парламенту покладе квіти до пам'ятника загиблим у роки Великої Вітчизняної війни селянам та візьме участь у святкуванні Дня працівників сільського господарства.

Процес пішов…

Центральна виборча комісія України офіційно оголосила про початок із 26 листопада 2005 року чергових виборів народних депутатів України. За відповідний проект постанови на вчорашньому засіданні ЦВК одностайно проголосували всі тринадцять присутніх членів Центрвиборчкому. Вибори до Верховної Ради України відбудуться у неділю 26 березня 2006 року.

На засіданні ЦВК також затверджено форми виборчих документів, зокрема, посвідчення суб'єктів виборчого процесу — кандидатів у народні депутати України, представників політичних сил та спостерігачів під час парламентських виборів. Встановлено і форму, за якою контролюватимуть надходження коштів на складання виборчих списків. Голова Центральної виборчої комісії України **Ярослав Давидович** нагадав, що Кабінет Міністрів виділив 27 мільйонів гривень на оплату праці працівників виборчих комісій, витратні матеріали, організаційні видатки, необхідні для складання списків виборців.

Фото Олега МАРКЕВИЧА (УКРІНФОРМ).

Поновили

Київ. 18 листопада. УНІАН. Колегія суддів Шевченківського районного суду Києва під головуванням судді Ігоря МОРОЗА, розглянувши скаргу екс-генпрокурора Святослава ПІСКУНА на його незаконне звільнення з посади і заслухавши аргументи сторін—учасниць судового процесу, ухвалила рішення поновити С. ПІСКУНА на посаді.

З теплою вдячністю

Учора Перший заступник Голови Верховної Ради України Адам Мартинюк зустрівся з американським правозахисником Леонардом Вейнгласом. Нині Л. Вейнглас — адвокат Героя Куби Антоніо Герреро, одного з п'яти молодих кубинців, ув'язнених у тюрмах США.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Адам Мартинюк побажав американському адвокату успіхів «у цьому нелегкому процесі». «Буду радий бачити вас у Києві з вашим підзахисним як вільною людиною», — зазначив він і додав, що «незважаючи на політичну строкатість України, переважна більшість українського народу з симпатією ставляться до Куби і її народу». Перший заступник глави парламенту подякував від імені нашого народу за те, що більш ніж 20 тисяч українських дітей, постраждалих внаслідок Чорнобильської катастрофи, пройшли курс лікування на Кубі.

Адам Мартинюк розповів про ситуацію в Україні, наголосивши на важливості майбутніх парламентських виборів. За словами А. Мартинюка, набуття чинності політичною реформою дасть змогу сформувати в парламенті коаліцію, що сприятиме посиленню взаємної відповідальності Верховної Ради України і Кабінету Міністрів України.

■ ФОТОФАКТ

85-річчя від дня заснування і День студента відсвяткували днями в Миколаївському Національному університеті кораблебудування імені адмірала Макарова.

Фото Олександра КРЕМКА (Укрінформ).

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до статті 1 Закону України «Про пенсії за особливі заслуги перед Україною»

Верховна Рада України **постановляє:**

Пункт 6 статті 1 Закону України «Про пенсії за особливі заслуги перед Україною» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 35, ст. 289; 2002 р., № 41, ст. 293; 2004 р., № 16, ст. 233; 2005 р., № 13, ст. 229) після слова «заслужений» доповнити словами «почесним званням України «Мати-героїня».

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ, 2 листопада 2005 року, № 3045-IV

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди між Україною та Республікою Білорусь про взаємне забезпечення захисту державних секретів

Верховна Рада України **постановляє:**

Угоду між Україною та Республікою Білорусь про взаємне забезпечення захисту державних секретів, підписану в м. Києві 19 лютого 2004 року, ратифікувати.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ, 19 жовтня 2005 року, № 3000-IV.

Влада зобов'язана дотримуватися стандартів послуг для населення

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Вечірнє засідання 17 листопада

Верховна Рада схвалила постанову про заходи щодо вдосконалення системи надання державних соціальних послуг населенню на місцевому рівні. Представляючи цей документ, доповідач народний депутат Катерина Фоменко (фракція Народної партії) наголосила, що стан фінансування місцевих бюджетів із обмеженого поступово перетворюється на «критично небезпечний». Із делегованих державою повноважень повністю фінансується лише заробітна плата. Тож ситуація вимагає негайного втручання. У схваленій постанові парламентарії постановили визнати: запровадження системи вартісних та якісних стандартів надання соціально-культурних послуг населенню є пріоритетним завданням діяльності центральних та місцевих органів влади. Рекомендували Кабінету Міністрів під час підготовки держбюджету-2006 врахувати пропозиції робочої групи, створеної за дорученням Голови Верховної Ради України Володимира Литвина. Зокрема, стосовно порядку визначення обсягів бюджетних ресурсів для фінансового забезпечення діяльності місцевих органів влади в частині виконання делегованих державою повноважень для надання соціальних послуг населенню в галузі освіти, охорони здоров'я та культури.

Парламент не подолав вето глави держави на закони «Про статус слідчих» та про внесення змін до Закону «Про державні гарантії відновлення заощаджень громадян України». Закон «Про статус слідчих» прийнято у новій редакції з частковим урахуванням пропозицій Президента України. В першому читанні прийнято законопроекти про внесення змін до деяких законодавчих актів України, пов'язаних із проведенням експерименту в житловому будівництві на базі холдингової компанії «Київміськбуд», та до Закону «Про телекомунікації» стосовно безоплатного отримання рахунків за надані телекомунікаційні послуги. А зміни до Закону «Про боротьбу з корупцією» (щодо суб'єктів корупційних діянь) відправлено на повторне друге читання.

Олександра КУЧЕРЯВА.

Як стати лідером. Спочатку — в регіоні

Ранкове засідання 18 листопада

Після емоційного оголошення депутатських запитів, заяв і повідомлень перед народними обранцями виступив Президент Республіки Казахстан Нурсултан Назарбаєв. Під бурхливі оплески він привітав парламентаріїв українською і пригадав свої студентські роки в Дніпродзержинську, «де пізнав силу духу і краси українського народу». Казахстан, за його словами, надає великого значення тісній співпраці з Україною на користь обох країн.

Нурсултан Назарбаєв розповів, як Казахстан став регіональним лідером з принципами західної демократії і найкращим досвідом східноазіатських держав, активним учасником боротьби з міжнародним тероризмом, країною із середнім рівнем доходу, і як за короткий термін побудували столицю в центрі держави.

Секрет простий: Президент, парламент і уряд відчувають себе однією командою всього народу. А їх спільна позиція: спочатку економічні і соціальні реформи, а потім — політичні. Казахстан використовує унікальне геополітичне положення, знаходить та заохочує гарних господарників (нині 85 відсотків економіки держави перебуває у приватній власності) та інвесторів. Усерйоз переймається освітою молоді: запрошують найкращих закордонних професорів і екзаменують молодь на комп'ютерах. А ще — реформи: адміністративно-територіального устрою та житлово-комунального господарства (яке стало приватним і не потребує державних дотацій), підтримка державних службовців, податкова реформа тощо.

Казахстан першим серед країн СНД створив Національний фонд для забезпечення стабілізації соціально-економічного розвитку, зниження залежності від негативних зовнішніх чинників. Нині в Національному фонді акумульовано 5,3 мільярда доларів. Золотовалютні резерви перевищують 14 мільярдів доларів. «Про це десять років тому ми навіть і мріяти не могли», —зазначив Назарбаєв. За цей час грошові доходи казахів зросли в п'ять разів, зарплата — в шість, в 25 — мінімальна зарплата тощо. Нині середня пенсія — понад 90 доларів, зарплата — 245, стипендії — 50 доларів, а дефіцит бюджету не перевищує 1 відсотка ВВП.

А реалізація програми розвитку паливно-енергетичного комплексу, сподівається Президент Казахстану, через десять років дасть можливість досягнути рівня видобутку нафти до 150 мільйонів тонн щороку і ввійти в десятку найбільших виробників нафти.

Нурсултан Назарбаєв подякував Україні за гостинність і висловив сподівання, що народні депутати скористаються деяким досвідом його країни і активно зміцнюватимуть українсько-казахстанські відносини. А Голова Верховної Ради подякував за переконливий виступ і побажав успіхів та тісної співпраці.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Микола Шершун, Михайло Косів.

Після цього депутати заслухали звіти тимчасових слідчих комісій. Віктор Король розповів про роботу комісії для з'ясування причин, що призвели до кризового фінансового стану акціонерного комерційного агропромислового банку «Україна», та перевірки дотримання законності під час його ліквідації. Генеральна прокуратура України, за його словами, порушила низку кримінальних справ за фактами зловживання банківського законодавства. У п'яти кримінальних справах винесено вироки. Органами внутрішніх справ проведено 2,5 тисячі перевірок і порушено 375 кримінальних справ. Виявлено 107 фактів шахрайства. Збитки за кримінальними справами становлять 500 мільйонів гривень, а відшкодовано лише 60 мільйонів. До кримінальної відповідальності притягнуто 337 осіб, з яких 110 працівників з центрального офісу банку та його регіональних відділень. Завдяки спільній роботі правоохоронців і народних депутатів, зазначив Віктор Король, унеможливлено розкрадання майна банку, вдалося розрахуватися з двома чергами кредиторів без залучення держави. Отже, підсумував парламентарій, вкладникам повернуто коштів майже 50 відсотків (для прикладу, світовий показник повернення коштів після ліквідації банку — 10—13 відсотків). Однак треба ще повернути 890 мільйонів. І це, переконаний народний депутат, цілком можливо. Для цього Віктор Король запропонував опублікувати в ЗМІ списки 150 найбільших боржників банків, підтримавши відповідну постанову.

Ігор Юхновський, голова тимчасової спеціальної комісії з питань майбутнього, наголошував на необхідності розвитку інноваційних технологій та науки. А керівник комісії з моніторингу виконання рекомендацій парламентських слухань «Про взаємовідносини та співробітництво України з НАТО» Олег Зарубінський поінформував про роботу органів державної влади, парламентський контроль і об'єктивне інформування громадськості стосовно відносин України і Північноатлантичного альянсу.

На початку ранкового засідання Володимир Литвин оголосив про входження Володимира Демьохіна до фракції «Регіони України» та вихід Євгена Сігала із фракції Народної партії.

Наталя ЯРЕМЕНКО.

Гуртом і... закони легко приймати

■ ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

Верховна Рада, попри наростаюче політичне напруження, пов'язане з майбутніми виборами, продовжує плідно працювати. У цьому могли вкотре переконатися наші співвітчизники. Всі пам'ятають те жорстке протистояння наприкінці минулої сесії, коли народні обранці обговорювали і приймали законопроекти щодо вступу до Світової організації торгівлі. Ось і цього тижня дехто сподівався на повторення подібного політичного спектаклю.

Однак, попри шумові ефекти, які створювала фракція КПУ, народним обранцям вдалося в першому читанні прийняти три вкрай важливі документи. Чому? Бо голосували вони не за проекти законів, підготовлені урядовцями, а за документи, розроблені колегами. Ніхто не сумнівається, нашій державі варто стати членом СОТ. Бо тоді в іноземних конкурентів не буде підстав затівати антидемпінгові розслідування проти вітчизняних товаровиробників. Адже ні для кого не секрет: вони завдають багатомільйонних втрат, а з ними — і держава. Однак досягти необхідного результату, як зазначив Голова Верховної Ради Володимир Литвин, вдається лише тоді, коли Кабінет Міністрів співпрацює з парламентом.

Водночас, як засвідчило голосування, урядовці продовжують жити власним баченням проблем, не радячись з парламентаріями. Яскравий приклад: проект державного бюджету на 2006 рік, який Кабмін передав на розгляд народних обранців у другому читанні. Міністр фінансів Віктор Пинзеник заявив, що в документі дефіцит збільшено до 2,5 відсотка валового внутрішнього продукту. Цікаво, що на цьому наполягали члени профільного комітету Верховної Ради. З другого боку, в документі знову не враховано пропозиції представників місцевого самоврядування про фінансування делегованих державою повноважень.

Про це і йшлося на зустрічі членів Асоціації міст України з главою парламенту. Вони зізналися, що до їхньої думки урядовці не вельми прислуховуються. Та й керівники держави, за винятком Володимира Литвина, ігнорують голос самоврядних громад.

Не дивно, що народні обранці ухвалили постанову про встановлення стандартів послуг для населення, обов'язкових для виконання представниками влади. Документ, підготовлений членом фракції Народної партії Катериною Фоменко, дружно підтримали і праві, і ліві.

Парламентарії пішли на поступки журналістам і внесли низку змін до закону про вибори народних депутатів. Про початок передвиборних перегонів учора оголосив голова Центральної виборчої комісії Ярослав Давидович. А тому немає сумніву: напруження в суспільстві, а відтак і в стінах Верховної Ради, наростатиме. І, висловлю власну думку, лише вміння Володимира Литвина згуртовувати колег і підказувати шлях до компромісу дасть змогу зберегти єдиному законодавчому органу власне обличчя.

Володимир КОРОЛЮК.

■ У КОМІТЕТАХ ВР

Чужих дітей не буває

У Верховній Раді відбувся «круглий стіл», присвячений проблемі вдосконалення процесу усиновлення в Україні, як одному зі шляхів подолання дитячої безпритульності та бездоглядності.

За чинним Сімейним кодексом України, наші співвітчизники мають першочергове право на усиновлення дітей. Однак, за статистичними даними, українських усиновлень стає дедалі менше. Якщо у 1996 році наші співвітчизники усиновили 4801 дитину, а іноземці —14, то торік відповідно — 1492 і 2058 дітей. Учасники «круглого столу» зазначали, що це пов'язано насамперед із матеріальними можливостями. Українські громадяни усиновлюють здебільшого малюків до двох років. Зазвичай, спочатку беруть під опіку, а потім усиновлюють. Оскільки опікунам надають матеріальну грошову допомогу, а усиновлювачам — ні. У цьому проглядається недосконалість законодавства. Хоча у ньому є й чимало сильних правових моментів: приміром, усиновлювати українських дітей можуть лише громадяни тих країн, де визначено механізм консульського нагляду за умовами проживання дитини.

У Центрі з усиновлення дітей переконані, що істотним кроком розв'язання проблем у цій царині стане приєднання України до Гаазької конвенції — такий крок створить необхідне підґрунтя для впровадження належного міжурядового контролю за умовами проживання усиновлених дітей.

Галина КВІТКА.

У луцьких телерадіожурналістів новосілля

Завершено реконструкцію будинку №9 на вулиці Словацького в Луцьку. Ця адреса відома не одному поколінню волинян так само, як всій Україні — Київ, Хрещатик, 26. Адже тут упродовж кількох десятиліть було розташоване обласне радіо і корпункт Українського радіо. Привітати журналістів прийшли голови обласної ради Василь Дмитрук, Луцької міської — Антон Кривицький, посол України в Литві Борис Климчук та інші високоповажні гості. Як розповів генеральний директор обласної телерадіокомпанії Святослав Пирожка, за обсягами теле- і радіомовлення Волинська ТРК посідає п'яте місце в Україні, а про високий рівень її передач свідчать десятки нагород, одержаних на міжнародних і всеукраїнських конкурсах та фестивалях.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

НОВИНИ

СУБОТА, 19 ЛИСТОПАДА 2005 ■ № 220 (3720)

26 листопада в Україні на вшанування пам'яті жертв голодоморів відбудеться акція «Засвіти свічку»

Суд не задовольнив клопотання Сергія ГОЛОВАТОГО про припинення розгляду скарги Святослава Піскуна на його звільнення

(повідомляє УНІАН)

■ У НОМЕР

Черговий мішок грошей

Крим. Верховна Рада автономії внесла традиційні дотаційні зміни в бюджет Криму на нинішній рік. З держбюджету України виділено цільову субвенцію у розмірі 54,2 мільйона гривень на поетапне введення Єдиної тарифної сітки з оплати праці бюджетникам. З цих коштів 46 млн. грн. передбачено передати бюджетам міст і районів, решту збираються розподілити по місцевих міністерствах, відомствах і комітетах.

До того ж з держбюджету передбачена цільова субвенція у 23,7 млн. грн. на часткове погашення заборгованості педагогам. Додаткові кошти регіонам півострова з держбюджету, варто сподіватися, забезпечать вповні своєчасну виплату зарплати в нинішньому році бюджетникам Криму.

Вл. інф.

Наркотики збували міліціонери

Одеська область. Співробітники УСБУ затримали п'ятьох міліціонерів. Їх підозрюють у вимаганні, одержанні хабарів і торгівлі «важкими» наркотиками. Як стверджують, троє оперативних працівників одного з райвідділів міліції Одеси організували продаж героїну. Після того, як знайшовся покупець отрути, міліціонери його заарештували. У відділенні міліції вони пообіцяли затриманому змінити гнів на милість, якщо він заплатить викуп за своє звільнення. Одержавши 1370 доларів, оперативники відпустили його на всі чотири боки. І саме в цей момент їх затримали працівники СБУ.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Закарпатський театр полонив киян

Київ. Упродовж п'яти днів Закарпатський український музично-драматичний театр гастролював у столиці. За цей час глядачі переглянули 18 вистав. Особливий інтерес викликала постановка «Калігули» за одноіменним твором Альбера Камю. Її високо оцінили академік Микола Жулинський, народна артистка України, заступник голови Національної спілки театральних діячів Раїса Недашківська, відомий режисер директор міжнародного театрального фестивалю «Березілля» Сергій Проскурня. До речі, цю виставу висунуто на здобуття обласної театральної премії імені братів Шерегіїв. За тиждень театр вирушить на дводенні гастролі до Львова.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

«Беркут» утихомирить лихачів

Севастополь. ДАІ очікує зниження кількості дорожньо-транспортних пригод. Цьому повинні послужити нові радари «Беркут», що надійшли на озброєння дорожніх стражів порядку. Вони здатні за секунди встановити швидкість руху автомобіля. Поки що в розпорядженні севастопольських інспекторів тільки два такі вітчизняні дива техніки, виготовлені за ліцензією російських розробників. До кінця року на озброєння дорожньо-патрульної служби надійде ще два «Беркути». Легкі, компактні, здатні точно виміряти швидкість руху і у стаціонарному, і в динамічному режимі (з вікна патрульної машини, наприклад), нові прилади мають один недолік —високу вартість: майже 6 тисяч доларів. Але це —ніщо в порівнянні з ціною людського життя. Знаючи про новинку, водії стануть набагато обережніше їздити на дорогах, вважають співробітники ДАІ.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

■ ФОТОФАКТ

У Чернігові оновлено 35-те поштове відділення зв'язку, яке щойно відчинило двері для відвідувачів.

На знімку: начальник відділення зв'язку Тетяна Щербінкіна — активний пропагандист «Голосу України» серед передплатників.

Фото Сергія ПАВЛЕНКА.

На вихідні до Києва

Від ого до ого-го

■ СКІЛЬКИ КОШТУЄ?

А поїдьмо-но до Києва! Така ідея рано чи пізно приходить у голову кожному нестоличному жителеві нашої країни. Проте водночас постає запитання: скільки це коштує? Ми взялися з'ясувати, скільки гривень доведеться викласти за суботу-неділю на берегах Дніпра.

Отож спочатку необхідно знайти місце, де можна було б переночувати. У готелях середньої руки, таких, як «Славутич», «Козацький» та «Либідь», двомісний номер обійдеться в суму від 256 до 572 гривень за добу. Для порівняння: у п'ятизіркових «Radisson Sas» та «Прем'єр-палаці» доба в номері з двома ліжками коштує від 1822 гривень до 2620.

Коли дах над головою знайдено, саме час подумати про програму. На відміну від більшості європейських столиць, де на вихідні працівники музеїв та магазинів розбігаються по домівках, у Києві все працює. Отож можете обирати між шопінг-туром та культурною прогулянкою. До речі, зауважу, що остання вам обійдеться значно дешевше. Якщо брюки в модних бутиках столиці коштують щонайменше 300 гривень, а блузка мінімум 150, то квиток до Музею західного й східного мистецтва імені Варвари и Богдана Ханенків обійдеться лише у 5 гривень (студентам — 2 грн., школярам — 1 грн.). За вхід до Києво-Печерської лаври доведеться заплатити 10 гривень (студентам та пенсіонерам — 5). Помилуватися Софією Київською і принагідно дізнатися, що це не лише мінеральна вода, коштує 14 гривень (2 гривні — щоб увійти на територію та 12 — щоб увійти до музеїв).

Обід на двох в українських фаст-фудах «Здоровенькі були», «Пузата хата», «Швидко» чи закордонних «Макдональдс», «Містер Снек» обійдеться в середньому 50 гривень. Випити два кухлі пива в центрі столиці коштує близько 20 гривень. Тоді як у престижних ресторанах столиці ціна келиха вина — 100 гривень.

Виходить, що скромно провести вихідні удвох у нашій столиці коштує від 380 до 700 гривень, плюс дорога до Києва й назад. До речі, середня зарплата в Україні становить нині 856 гривень.

Маргарита СОКОЛОВСЬКА.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ (із архіву «Голосу України»).

Бабусі із пиріжками — дешевша альтернатива закордонним фаст-фудам

Картопляний ажіотаж

На кримських прилавках ціни ростуть щодня. Порівняно з минулою осінню овочі подорожчали утричі. У п'ять з половиною разів, до 3,5 грн., виросла ціна на моркву. Кіло капусти нині коштує від двох гривень, картоплі — до чотирьох. Цінова різниця в містах і передмісті — максимум 50 копійок. В адміністраціях ринків прогнозують регулярні стрибки вартості продуктів до Нового року, особливо на Різдво.

Та хоча перекупники старанно організовують ажіотаж, картопля дорожче п'яти гривень не коштуватиме. Адже собівартість кримської бульби — 50 копійок за кілограм. Відомо, що у північних і центральних областях країни на картоплю недорід, але в Криму власної бульби достатньо. Адже на півострові можна отримувати два врожаї за сезон. До того ж кожний — по 25 тонн з гектара.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

■ ФОТОФАКТ

Вісім волонтерів луганського благодійного фонду «Підліток» у польському місті Гдиня взяли участь у проекті «Україно-польський міжкультурний діалог». Головна мета проекту — обмін досвідом розв'язання соціальних проблем дітей, які потрапили в складні життєві ситуації.

Фото Вадима ЛІСНОГО (Укрінформ).

У ліжку з... трактором

■ ПРИГОДА

Старий трактор МТЗ-82, власник якого підробляв на оранці приватних городів, ледь не став причиною трагедії у селі Жовтневе Кам'янець-Подільського району. Повертаючись додому о пів на третю ночі у нетверезому стані після отримання «гонорару», тракторист не зумів стримати машину на схилі гори висотою 40 метрів, і в'їхав просто до спальні приватного будинку Віктора Слєпова. У кімнаті спали донька пана Віктора, її чоловік та п'ятимісячний онук. Двох постраждалих доставлено до лікарні з травмами. Нині медики оцінюють їх стан як задовільний.

Селяни — власники зношеної техніки — восени мають можливість заробити, допомагаючи сусідам зорати їх приватні сотки, обробіток однієї коштує від трьох до шести гривень. Але далеко не всі дбають про техніку безпеки...

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельниччина.

Вінницю підмітатимуть американці

Реалізацію спільного проекту «Чисте місто» розпочала обласна громадська організація «Клуб підприємців» за сприяння американської урядової організації «Корпус миру». Якщо Вінницю вдасться зробити чистою, проект поширять на інші обласні центри держави, — таку думку висловив волонтер із США Ерік Якобсон. Наводити порядок організатори розпочали з підвищення культури побуту вінничан, аби дбали про чистоту на вулицях так, як роблять це у власних помешканнях. А ще прагнуть залучити до роботи громадські організації. Адже щодня з міста над Бугом вивозять 1200 кубічних метрів побутових відходів. Найпроблемнішим є приватний сектор, де плата за вивезення сміття становить лише 25 відсотків від потреби, **повідомляє наш власний кореспондент Віктор СКРИПНИК.**

Назарбаєв задоволений Mittal Steel

Україна і Казахстан мають намір розвивати співробітництво в енергетичній сфері. Про це йшлося і під час учорашньої зустрічі в Києві президентів Віктора Ющенка і Нурсултана Назарбаєва. Напередодні казахський гість заявив про зацікавленість його країни в транспортуванні нафти на світові ринки трубопроводом «Одеса—Броди». Делегації обох країн обговорювали також перспективи створення СП з видобутку і транспортування газу.

Київ цікавлять не тільки казахські енергоносії, а й казахський досвід. Корисно було послухати Назарбаєва супротивникам приватизації, особливо — нещодавнього перепродажу «Криворіжсталі». Високий гість розповів, як у середині 1990-х Mittal Steel придбав у його країні меткомбінат, що простоював, у Теміртау. «За останні вісім років Mittal Steel вклав у комбінат 2 млрд. доларів інвестицій», — сказав Назарбаєв. А під час купівлі заводу погасив його борги на суму 200 млн. доларів, виплатив 20 млн. доларів зарплати працівникам, а також поповнив казахський бюджет на 500 млн. доларів. Нині Mittal Steel будує в Казахстані ще один завод з виробництва дрібносортної сталі.

■ ФОТОФАКТ

Наступного року Львів святкуватиме своє 750-річчя. До ювілею влада Кракова вирішила зробити подарунок місту Лева — відреставрувати пам'ятник відомому поету Адаму Міцкевичу. На знімку: реставратор Марек Шуба відновлює момумент.

Фото УНІАН.

Ось ми у ваші роки...

Сьогодні приблизно 54 відсотки студентів-першокурсників навчаються за бюджетний кошт. Про це заявив міністр науки і освіти Станіслав Ніколаєнко на відкритті виставки «Освіта та кар'єра-2005» в Українському домі. Цей відсоток молодих людей після закінчення вузу мають шанс отримати роботу від держави. Що залишається іншим 46 відсоткам, міністр не повідомив. Лише з гордістю додав: «В Україні додатково створено 700 робочих місць». І це на 2,4 мільйона вітчизняних студентів!

Ми запитали відвідувачів виставки, з якою метою вони завітали сюди?

— Якби ми самі знали, для чого прийшли, — знизили плечима веселі студентки. — Мабуть, на хлопців подивитися...

— А я хочу побачити Павленка, мені казали, він тут буде, — червоніючи, відповіла дівчина, вочевидь небайдужа до молодіжного міністра.

Хоча, правда, побачити зацікавлені обличчя все-таки вдалося. Хлопці з Київського державного харчового інституту після перегляду всіх тематичних розділів виставки вирішили здобувати другу вищу освіту.

Вдалося вислухати спогади про своє студентське життя й Станіслава Ніколаєнка. Буремна в нього була молодість! Навчання для головного вчителя країни було безтурботним часом — кіно, спортивні змагання, вечірки... На жаль, сьогодні не кожен студент може собі дозволити байдикувати — треба заробляти гроші на навчання та дбати про кар'єру.

Наталія ОВДІЄНКО.

Руки стали чистішими, але «пастки» залишилися

Делегація агентства США з питань міжнародного розвитку (USAID) на чолі з директором антикорупційних програм Бертрамом Спектаром вивчала проблему корупції в Донецькій області. За словами керівника делегації, одне із завдань — дати рекомендації із надання допомоги уряду України в боротьбі з цим злом за допомогою наявних програм.

— За результатами аналізу роботи, яка проводилася за колишньої влади, з'ясувалося, що факти корупції були зафіксовані винятково стосовно держслужбовців найнижчих категорій, — зазначив під час зустрічі з американськими гостями заступник голови обласної держадміністрації Юрій Гримчак. — Це суперечило логіці. Ми побудували роботу за двома напрямами. Перший — це притягнення до кримінальної відповідальності за корупцію керівників вищих рангів. Лише за останні три місяці в будівлі обласної держадміністрації були затримані за одержання хабарів троє осіб, із них двоє — начальники управлінь.

Іншим методом боротьби з цим злом Ю. Гримчак назвав створення умов, за яких вияви корупції стають неможливими. Наприклад, створення єдиного вікна реєстрації підприємницької діяльності. В цьому випадку людина, яка приймає документи, не є тією особою, яка приймає рішення.

Найбільше враження на американських гостей справила історія визнання судом факту отримання хабара в розмірі 75 тисяч гривень «малозначущим порушенням», яке не було покаране. За словами заступника голови обласної держадміністрації, часто справи про корупцію кладуть у «довгий ящик», і навіть якщо вони доходять до суду, то факт отримання хабара суд може не визнати злочином.

Ліна КУЩ.

Донецьк.

Суперкубок — у буковинських рибалок

Змагання на суперкубок України з ловлі коропа традиційно проходять в угорському місті Яскішер. Оскільки там є спеціально зариблене плесо, біля якого заради спортивного азарту збираються не лише угорські, а й іноземні рибалки. Нещодавно наші 16 команд змагалися в чотирьох турах. Боротьба тривала 102 години, кожній команді виділили сектор 20 на 40 метрів.

На кінець другої доби «Буковина-2» з черговим уловом 95 кг коропів стала лідером, перемогти якого не вдалося нікому. Загалом чернівчани виловили 285 кг. Друге місце в команди Бердичева — 211 кг, третє — у Вознесенська (190). «Буковину-2» запросили взяти участь у чемпіонаті Європи в 2006 році. До речі, всю виловлену рибу випустили назад у воду. Отож трофеями стали тільки Кубок та медалі.

Сергій СУЛИМА.

На знімку: ось такого 16-кілограмового «кабанця» виловили буковинці Василь Довганюк та Ярослав Кантемір.

Кожен бажає знати...

■ ЩОДЕННИК

Понеділок. 22 листопада відзначатиметься річниця помаранчевої революції. Організатори кажуть, що жодна політична сила не має права «приватизувати ідеї Майдану». Вони обіцяють відтворити все, що відбувалося торік, щоб «люди мали можливість згадати тодішні емоції». Для цього, зокрема, у центрі столиці встановлять польові кухні та намети. Очікується, що в святі візьме участь до півмільйона людей, тож коштуватиме воно чималих грошей. Скільки — невідомо, але організатори запевняють, що їх дасть фонд Народного союзу «Наша Україна».

Ідеї, звісно, приватизувати не можна, а от дещо інше, приміром, символіку, яка забезпечує розкішне життя синові Президента — Андрію Ющенку, то цілком. Цікаво, чи поділиться він своїми мільйонами з народом, котрий їх йому забезпечив?

Вівторок. Президент України здійснив робочу поїздку до Франції. Українські ЗМІ писали, що Віктор Ющенко справив на французів позитивне враження, розповідаючи про успішну реалізацію його політики — й економічної, і соціальної. Одній з журналісток навіть здалося, що вона бачить дивний сон: ніби все те — про Україну. А ще журналісти пишуть, що цього разу Віктор Ющенко дуже нагадував відомого радянського діяча, якого за кордоном поважали більше, ніж удома. За ораторський хист.

Середа. За повідомленням «Інтерфакс-Україна», шість політичних блоків змогли б подолати 3% виборчий бар'єр, якби вибори до Верховної Ради відбувалися нині. Лідером перегонів є Партія регіонів, якій віддають перевагу 17% опитаних Центром Разумкова. Чом не інформація до роздумів для правлячої коаліції, яка вдає, ніби нічого особливого не сталося та намагається переконати електорат, що народ зробить правильний вибір — тобто віддасть перевагу саме їй? Здається, розвиток подій упродовж останнього року не дуже навчив обидві сторони політичного протистояння...

Четвер. Прем'єр-міністр Юрій Єхануров у відкритому зверненні до «національної ділової еліти» попросив підприємців відмовитися від оплати праці «в конвертах». Це вже не вперше глава уряду переходить на епістолярний жанр, закликаючи «виявити громадянську волю». Цього разу — в питанні легалізації реальної зарплати. І навіть пояснив роздавальникам конвертів, до чого призводять такі «нехороші» дії: позбавляють громадян належного захисту та прирікають на мізерну пенсію. Пан Єхануров навіть зробив відкриття: «Своєчасна і повна сплата податків, офіційна виплата заробленої суми — шлях до добробуту держави та кожного громадянина. Уряд і працедавці повинні створити такі умови, щоб трудівник міг забезпечувати гідне життя своєї родини за рахунок офіційної оплати праці». То в чім річ, пане Прем'єр-міністре? Дерзайте — разом з урядом!

П'ятниця. У доповіді Ради директорів МВФ відзначаються серйозні погіршення в економіці України: «Період з кінця 2004 року був складним, оскільки політична нестабільність і зміни в державній політиці вплинули на бізнес-клімат і залучення інвестицій». На думку доповідачів, ці та інші чинники спричинили уповільнення структурних реформ, а позитивне сальдо платіжного балансу скоротилося вдвічі. В доповіді також зазначається, що в тому винна не тільки «помаранчева» влада, а й зовнішня кон'юнктура».

Кожен бажає знати, хто каже правду: уряд, який твердить, що ми постійно «ростемо», чи МВФ, який це заперечує?

Валентина ПИСАНСЬКА.

■ СВІТ КОРОТКО

ШРІ-ЛАНКА

Підбивають підсумки виборів

На виборах президента Шрі-Ланки, що відбулися минулого четверга, перемогу, за офіційними даними, здобув нинішній прем'єр-міністр країни Махінда Раджапаксе. Як повідомив представник місцевої ЦВК, за нього віддали голоси 4 мільйони 887 тисяч 152 виборці (50,29 відсотка тих, що проголосували). За його основного суперника, колишнього главу уряду Раніла Вікремасінгхе, проголосувало 48,38 відсотка. У голосуванні взяло участь майже 75 відсотків виборців.

РЕСПУБЛІКА КОРЕЯ

Саміт бореться з корупцією і пташиним грипом

У південнокорейському місті Пусан відкрився 13-й саміт Азіатсько-тихоокеанського економічного співробітництва (АТЕС). Форум відбувається під девізом: «До єдиної спільноти — через випробування й відновлення». Випробування — це міжнародний тероризм і пташиний грип, а відновлення — реформування АТЕС. Інші важливі завдання — боротьба з корупцією і лібералізація торгівлі.

ІЗРАЇЛЬ

Шарон у роздумах

Найближчими днями прем'єр-міністр Ізраїлю Аріель Шарон має прийняти доленосне рішення: чи залишатися йому в «Лікуді» чи вийти зі складу власної партії і створити нову для участі в дострокових парламентських виборах. Відповідно до опитування громадської думки, Шарон, йдучи на вибори самостійно, може розраховувати на 28 місць у кнесеті. Втративши свого лідера, нинішня правляча партія «Лікуд» одержить не більш як 18 депутатських мандатів порівняно з сьогоднішніми 40. Питання про вихід зі складу «Лікуда», де йому протистоїть внутріпартійна опозиція, що саботує прийняття багатьох рішень, обговорювалося на нараді прем'єр-міністра з групою найближчих радників.

ЕСТОНІЯ

Вкладення окупилися?

Естонські парламентські партії витратили на участь у жовтневих виборах більше трьох мільйонів євро. Центристська партія, що мала найкращий результат на виборах, вклала у свою виборчу кампанію і найбільшу кількість коштів — майже мільйон.

ЛИТВА

Газові тертя

Уряд Литви застерігає Кремль від різкого підвищення цін на газ. Міністр господарства Кястутіс Даукшис заявив про те, що якщо будуть спроби непомірно підвищити ціни, російські газівники можуть дочекатися неспріятливих рішень уряду Литви. Наприкінці минулого тижня президенти Литви, Латвії та Естонії на зустрічі в Таллінні висловилися за необхідність обговорення громадськістю країн Балтії та Європейського союзу проекту будівництва російсько-німецького газопроводу дном Балтики.

ДЕНЬ
СУБОТА, 19 ЛИСТОПАДА 2005 ■ № 220 (3720)

У Донецьку біля стін облдержадміністрації оголосили голодовку 35 працівниць перукарні

ГУБОЗ ліквідував міжнародну злочинну організацію, яка займалася підробкою горілки відомих марок у великих обсягах

■ КОНКУРС «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Яскраве сяйво фестивалю «Барви осені—2005»

(Початок на 1-й стор.).

Саме 17 листопада в Києві, в Українському домі, відбулася урочиста церемонія нагородження переможців фестивалю. А перед цим протягом двох днів понад 600 студентів з більш як 80 вищих навчальних закладів державної та приватної власності денної форми навчання з багатьох міст країни у відбірних турах доводили хто з них найкращий, найталановитіший.

Суперництво студентської молоді тривало в двох жанрах: хореографія і вокальне мистецтво. У свою чергу, в хореографії були номінації: народна, сучасна, спортивно-бальна. У вокалі: народна, естрадна та авторська пісня. Окрім гран-прі в кожному з жанрів було визначено три переможці в кожній з номінацій. Ось і порахуйте, скільки було переможців? І уявіть, як нелегко було визначити їх журі, яке очолював композитор, народний артист України, лауреат Державної премії ім. Т. Шевченка Ігор Поклад.

Це був уже VIII фестиваль студентської творчості. Його організатори — асоціація навчальних закладів України приватної власності, яку очолює ректор Європейського університету Іван Тимошенко, і центр культури та мистецтв цього закладу. Сприяли їм міністерства освіти і науки, культури і туризму, у справах молоді та спорту. Два міністри — Станіслав Ніколаєнко і Юрій Павленко — взяли участь у заключній частині фестивалю.

— Цими фестивалями, — наголосив у нашій розмові директор центру культури та мистецтв Європейського університету Богдан Козловський, — ми ставимо за мету підтримати молоді таланти, надати їм можливість краще реалізувати свій творчий потенціал, ширше залучати їх до художніх цінностей, опанування досягненнями світового і вітчизняного вокального та хореографічного мистецтва, популяризації серед молоді змістовного культурного дозвілля тощо.

Великий заключний, як його назвали, гала-концерт переважно з переможців був дивовижно захоплюючий та барвистий за красою виконавців і костюмами. Примітно, що сучасна молодь проникливо виконувала чимало українських народних творів. Хоча там звучало багато гарних голосів, та як треба співати, триматися на сцені, продемонстрував переможцям і всім учасникам фестивалю, член журі, володар гран-прі та диплому «Голос унікальної краси» на Міжнародному фестивалі в Італії «Світ музики» Олександр Василенко, якому нещодавно присвоєно звання народний артист України.

І так склалося, що за ним ведучий оголосив: а зараз на сцену запрошується лауреат конкурсу газети «Голос України» Ірина Хромічова (**на знімку**). Наша редакційна відзнака присуджена їй за її чудовий голос і високу виконавську майстерність. Вона студентка п'ятого курсу Донецького інституту психології і підприємництва. Виборювала перші місця на кількох попередніх фестивалях. А тут ще раз довела: в Олександра Василенка є гідні послідовники...

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Сьогодні — День склороба

7 990 000 квадратних метрів дзеркал, не рахуючи піпеток

Приблизно стільки виготовив за свою піввікову історію «Київський завод скловиробів». До цього ще слід додати від трьох до п'яти мільйонів на рік піпеток, пробірок та інших медичних виробів.

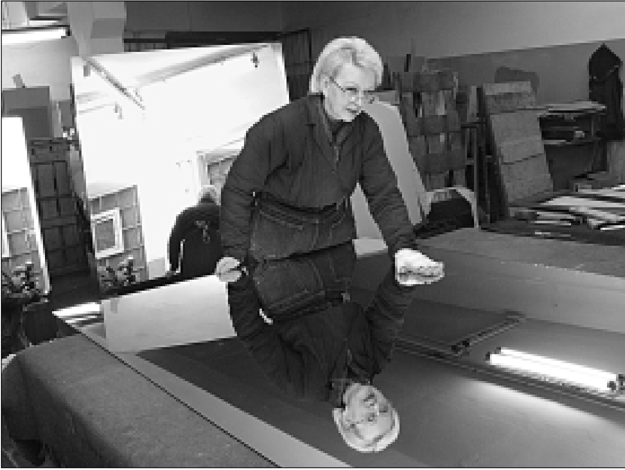

Дзеркала — це майже 70% усієї продукції заводу. Захоплено дивишся на тендітних жінок, котрі легко дають раду величезним дзеркальним листам. За лічені хвилини фахівці вирізують акуратні прямокутники для майбутніх трюмо і гардеробів. А про розбиті дзеркала тут не говорять — погана прикмета...

Найстаріші працівники заводу пам'ятають часи, коли дзеркала заливали сріблом із звичайних чайників і випускали лише 10—20 різновидів. Сьогодні в асортименті підприємства понад 60 найменувань дзеркал: стандартних і зроблених за індивідуальними замовленнями. Це більш як 600 квадратних метрів за зміну. Застосування вакуумних установок, технологій покриття алюмінієм роблять сучасні дзеркала легшими і практичнішими. Розповідають і про незвичайні й дорогі замовлення для олігархів: скляні сходи, великі матовані стекла із зображенням пальм для гардеробної. Із двох дзеркал із президентською символікою продано лише одне, друге як зразок представлене на виставці-продажу.

На знімках: склодув вищої кваліфікації Валентина Мілещенко; у цеху різання скла працює різальниця Ольга Федченко; виставковий зал заводу.

Андрій НЕСТЕРЕНКО.
Фото автора.

Диктують моду в галузі

На Рівненщині стрімко розвивається скловиробництво. Серед тих, хто диктує моду в галузі, — ЗАТ «Консьмерс-Скло-Зоря» та ВАТ «Рокитнівський склозавод».

Рокитнівському склозаводу — більше ста років, тож професія склороба у селищі Рокитне передається з покоління в покоління. Разом з тим підприємство йде в ногу з технічним прогресом: тут сучасне обладнання, передові технології, будується новий високомеханізований складальний цех, де готуватиметься шихта для скловаріння. Тільки за таких умов, на думку голови правління, депутата Рівненської обласної ради Григорія Мініча, можна випускати конкурентоспроможну продукцію.

Попит на продукцію з маркою Рокитнівського склозаводу (а вона ексклюзивна, виготовляється для конкретного споживача) великий. Серед партнерів підприємства такі відомі компанії і торгові марки, як ЗАТ «Оболонь», Торговий дім «Старий друже», Агропромислова компанія «Таврія», «Шустов», «Хортиця», «Коблево», Харківський і Луцький лікеро-горілчані заводи. Загалом за рік завод реалізує продукції майже на 100 мільйонів гривень.

— Рокитнівський склозавод належить до бюджетоутворювальних підприємств у районі, — розповідає начальник Рокитнівського відділення Сарненської міжрайонної податкової інспекції Ніна Ковалевич. — Частка сплачених ним податків у зведеному бюджеті Рокитнівського району — 52, у державному — 80 відсотків. Побільше б таких підприємств.

У поліській глибинці, де особливо гостро стоїть проблема зайнятості населення, завод дає роботу і пристойну зарплату для 850 чоловік, а з уведенням нових потужностей буде створено ще 200 нових робочих місць.

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

На знімку: голова правління ВАТ «Рокитнівський склозавод», депутат Рівненської облради Григорій МІНІЧ.

◄ **11 листопада.** Пікетування Кабміну активістами Київської міської ради профспілок з вимогою повернути громаді Києва борг — 971 млн. грн.

► **12 листопада.** Львів. Міжнародний турнір з бодибілдингу та фітнесу «Кубок Лева—2005».

13 листопада. Київ. Режисер-постановник В. Мотиль (ліворуч) та актор А. Білий під час зйомок фільму «Багровий колір снігопаду».

14 листопада. Київ. Конференція «Нова роль парламенту України, громадськість і засоби масової інформації».

16 листопада. На парламентських слуханнях на тему «Співробітництво України та Німеччини на шляху України до ЄС» виступив Надзвичайний і Повноважний Посол ФРН Дітмар Штюдеманн.

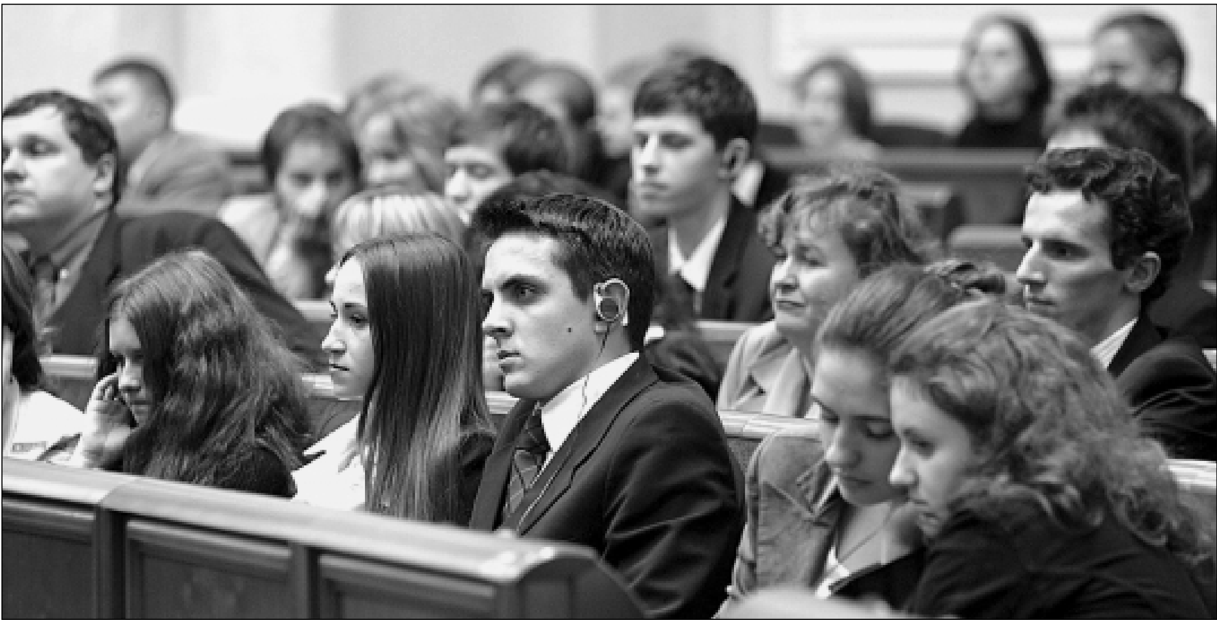

15 листопада. В кулуарах Верховної Ради відкрилась персональна виставка відомої української художниці Ніни Божко.

17 листопада. Голова Верховної Ради Володимир Литвин взяв участь в урочистостях, присвячених Дню працівників сільського господарства.

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Олександра КЛИМЕНКА, Андрія НЕСТЕРЕНКА, агентств Прес-КІТ та УНІАН

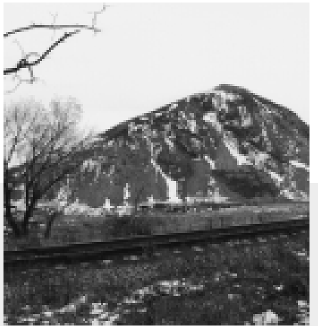

У Китаї через вибух на шахті безвісти пропали 17 чоловік

«Краснодонвугілля» виконав річний план вуглевидобутку

УКРАЇНА—СОТ: плюси чи мінуси?

Керівник секретаріату Президента України Олег Рибачук нещодавно заявив про те, що після вступу до Світової організації торгівлі Україна щорічно отримуватиме 500 млн. доларів. Ця цифра викликає у членів партії «Третя сила», як і у багатьох мислячих людей, відразу кілька запитань.

По-перше, відкіля вона взялася? Хто її визначив, і з чого складаються ці п'ятсот мільйонів? Нагадаємо, що, з'явившись у 2000 році, вони постійно циркулюють у публікаціях і в ефірі.

По-друге, як використовуватимуться ці примарні п'ятсот мільйонів? Це буде збільшення національного бюджету? Чи на півмільярда збільшиться прибуток якихось підприємств або галузей? Чи, можливо, п'ятсот мільйонів на рік — це інвестиції в українську економіку в цілому, якими нас обдарують завдяки вступу до СОТ? Для прийняття відповідального рішення про доцільність вступу до СОТ важливо знати: хто саме і скільки від цього виграє?

По-третє, не менш важливо розуміти: хто і скільки від цього втратить? Адже якщо одне підприємство чи навіть одна галузь промисловості одержать додатково 500 млн. дол., але за цього інші галузі зазнають збитків на значно більшу суму, то чи варта шкурка вичинки? Створюється враження, що уряд і оточення Президента зовсім не проводять розрахунків можливих економічних наслідків від вступу до СОТ. Ми схильні припустити, що для них абревіатура СОТ — своєрідне заклинання, після проголошення якого на країну має пролитися золотий дощ.

Згадаймо, що тільки внаслідок активної діяльності Кабінету Міністрів з прискорення вступу до СОТ темпи економічного зростання країни знизилися до рівня 2000 року (дані Рахункової палати). Це при тому, що були прийняті не всі законопроекти, які лобіювала влада. Найдіознііші з них змогли заблокувати розсудливі депутати, за що їх звинуватили мало не в державній зраді.

Проте в 2005 році темпи зростання внутрішнього валового продукту знизилися в 3,6 разу, у промисловому виробництві — в 4 рази. За оцінкою глави Рахункової палати України В. Симоненка, «динаміка показує, що до кінця року темпи уповільнення зростання можуть перейти в темпи спаду». За перші два квартали нинішнього року темпи зростання інвестицій в основний капітал знизилися майже в 4 рази. Протягом січня—червня 2005 року в зовнішньоекономічній діяльності зростання товарного імпорту значно перевищило прогнозоване, а також зростання експорту товарів. Позитивне сальдо зовнішньої торгівлі товарів станом на 1 серпня скоротилося більш як у 21 раз. У серпні-вересні вже зафіксовано негативне сальдо.

Ще раз нагадаємо — це наслідок прийняття тільки частини законів, необхідних для вступу до СОТ. Відзначимо також, що сформований у лютому уряд почав активно змінювати нормативну базу, яка регулює взаємовідносини між суб'єктами економічного процесу, не раніше кінця квітня — початку травня, до цього тривало притирання міністрів і відомств одне до одного і напрацьовувалися проекти відповідних документів.

Можливо, якщо наслідки реалізації економічних концепцій нової влади виявилися такими руйнівними і проявилися в такий стислий період, варто зробити паузу і оглядітися, а не продовжувати напролом розпочатий рух до СОТ?

Кажуть, ми поспішаємо вступити туди раніш за Росію, щоб мати можливість впливати на неї. Тож розглянемо дієвість цього аргументу.

Грузія, Молдова і Киргизія — давно вже члени СОТ, але нікому жодних умов не диктують. Просто, приймаючи закони, необхідні для вступу, погоджуючись цілковито відмовитися від захисту національного виробника, вони знищили свою національну економіку. Це їм справді полегшило вступ до СОТ. Але вони залежні від іноземних кредитів і фінансової допомоги, бо самі себе прогодувати не можуть. У результаті, ніхто їхньої згоди на прийом до СОТ нових членів не питає — їм просто повідомляють, на що вони повинні погодитися. Зрозуміло, якщо Москва забезпечує постачання 70 відсотків усього необхідного Європі газу, то Берлін, Париж і Лондон не дозволять Тбілісі і Кишиневу сваволити і дратувати такого партнера.

Росія не квапилася до СОТ, незважаючи на те, що раніше за неї туди вступав Китай, з яким Москві необхідно погоджувати тарифи зі значно ширшої номенклатури промислової продукції. Адже східний гігант значно впливовіший за Україну і здатний самостійно упевнено відстоювати свої інтереси й у відношеннях з Росією, і зі США, і з ЄС. Росія не поспішає, хоча обсяг вимог СОТ до неї втричі менший, ніж до України. Москва хоче домогтися ще більш пільгових умов.

З другого боку, можемо згадати нещодавно оголошений із трибуни Верховної Ради «список Симоненка», у якому перелічувалися пільги, в основному для сільгоспвиробників, і терміни перехідного періоду, яких домоглися від СОТ деякі наші сусіди (наприклад, Польща і Литва). Досвід сусідів для нас — повчальний. Незважаючи на пільги, які вони зберегли за своєю економікою і тривалий, від шести до двадцяти років, перехідний період, у промисловості і сільському господарстві в них простежується стійкий спад. Навіть у тих країнах, у яких спостерігається зростання ВВП (держави Прибалтики), це відбувається за рахунок банківського сектору і торгівлі — переважно за рахунок спекулятивних угод.

Нам, партії «Третя сила», не однаково, якою буде структура ВВП України, бо якщо внаслідок вступу до СОТ закриється «Криворіжсталь», ММК ім. Ілліча, Нікопольський південнотрубний та інші підприємства, то на вулицю будуть викинуті мільйони кваліфікованих робітників і десятки мільйонів членів їхніх родин залишаться без засобів до існування. А що ми отримаємо замість цього? Нові банки і торгово-розважальні центри, які вже й так заполонили Печерськ, Липки і Хрещатик? Сумнівно, щоб у результаті в нас зріс ВВП. Але якщо і зросте, то за рахунок десятків мільйонів знедолених. Жируватиме тільки невелика кліка олігархів, та кілька десятків тисяч їхньої обслуги і банківських працівників.

Чи цього ми хочемо? Чому ми нежемо почекати? Чому знову метушимося, бажаючи вкотре догодити закордону? Адже йдеться про майбутнє, долі мільйонів наших співвітчизників, яким і так несолодко сьогодні живеться. Тож невже знову експериментуватимемо, прирікаючи людей на ще більші тяготи і лиха?

Ні! Партія «Третя сила» проти такої необдуманої, волюнтаристичної, небезпечної політики. Наш багатостраждальний народ гідний того, щоб враховували його думку, зважали на його законні права і свободи. Він гідний набагато кращої долі.

Василь ГАВРИЛЮК,
народний депутат України,
голова партії «Третя сила».

Вакансії від «Роботодавця»

Інтерв'ю з нашим постійним автором, заслуженим економістом України, президентом Спілки орендарів і підприємців України, шеф-редактором журналу «Роботодавець» Віктором ХМІЛЬОВСЬКИМ.

— Шановний Вікторе Мечиславовичу, ось уже другий рік ви виступаєте в новій іпостасі — шеф-редактора журналу «Роботодавець», до всіх ваших численних громадських обов'язків, не кажучи вже про президентство в Спілці орендарів і підприємців України. Що спонукало вас обтяжити себе непростими редакційними турботами?

— А кому ж тоді, як не мені? Й останнім часом це не дуже тяжко, дякуючи головному редакторові письменнику Тимуру Литовченку та чудовій колезі Катерині Романовій. Завдяки саме їхній лідерській роботі в колективі журнал стає дедалі популярнішим, і це видно вже по галереї особистостей, яких ми подаємо на першій сторінці обкладинки, а ідея журналу покликана життям. Нічого подібного на пострадянському просторі немає. В той же час сама назва журналу — «Роботодавець» — свідчить про адресність цього видання. Він слугує людям, які опікуються проблемами бізнесу державних та найманих працівників, формуючи суспільне усвідомлення важливої ролі роботодавців, їх об'єднань у становленні та розвитку суспільних відносин. Адже саме роботодавець є визначальним суб'єктом поновлення бюджету, створення робочих місць і, відповідно, можливостей соціального захисту українського суспільства.

— Які теми в журналі ключові?

— Це насамперед питання соціального діалогу, взаємодії сторін роботодавців з урядом, регуляторна політика і, на превеликий жаль, це стосунки в самій стороні роботодавців. В газеті «Голос України» вже неодноразово писали про порушення деяких положень Конституції України і конвенцій Міжнародної організації праці, ратифікованих Україною, щодо свободи асоціацій на об'єднання. Міняються уряди, а проблема лишається. Йдеться про неконституційність Закону України «Про організації роботодавців». Тому й цивілізованого соціального діалогу в Україні немає. Відчуття таке, що це нікого не обходить, в тому числі в парламенті. Політичний істеблішмент теж, на прикрість, не сприймає соціальний діалог, як важливий механізм реалізації громадських прав і свобод.

— Як розповсюджується журнал?

— Розповсюджується переважно через передплату. До речі, журнал публікує в кожному номері вакансії, обов'язково ексклюзивні інтерв'ю акредитованих в Україні послів, іміджеві матеріали кращих роботодавців. Значна увага приділяється питанням працевлаштування. Не обходимо увагою і роботу органів виконавчої влади щодо підприємництва. Журнал турбується також і конфліктними проблемами окремих бізнесменів, пов'язаними з корупцією.

Я певний, що журнал стане настільною книгою, керівництвом до дії не лише роботодавців усіх форм власності, а й державних службовців, яким, на жаль, поки що соціальний діалог не дуже до вподоби. Нині його читають у кожному куточку України.

Інтерв'ю записала Інна КОВАЛЕНКО.

■ ІСТОРІЯ ОДНОГО ЖИТТЯ

Ходіння по...

Відверта сповідь людини, яка пройшла «Крим і Рим» підприємництва

Володимир Сергійович — людина забезпечена. З боку дивитися — респектабельний бізнесмен, їздить «Ауді», має власну фірму, хороший будинок і всі інші зовнішні ознаки «джентльменського набору» нового українця. Про себе говорить, що йому пощастило: «Чим тільки не займався, але, як кажуть, досі на свободі». Тому своє життя Володимир Сергійович вважає «картинкою становлення українського бізнесу» і погодився розповісти про нього читачам «Голосу України».

— Коли ви вирішили зайнятися бізнесом?

— Я, власне, нічого й не вирішував. Таке враження, що за мене все вирішувало саме життя. Просто з дитинства я чомусь увірував, що буду багатою людиною. Тому «бізнесом» я зайнявся ще у школі.

Але вперше я зрозумів, що таке серйозні гроші, коли уже вступив до інституту. Хлопці поїхали в студзагін, а я найнявся у так звану вірменську бригаду, яка будувала дороги в нашому селі. Це було у середині 70-х. Гроші «крутилися» там, як на ті часи, просто фантастичні, адже все робилося за прямими договорами з колгоспами, де кошторис і фонд зарплати сміливо завищували, а тому вистачало і секретарям, і головам колгоспів, з якими ділилися наші «роботодавці». І ми, прості робітники, не були обділені. Тоді й почав я дещо «кумекати».

Після закінчення інституту трохи попрацював у колгоспі економістом, «обтерся» з відповідними людьми і зрештою затіяв свою справу: взявся вирощувати хутрових звірів — фредок, норок, песця... Тоді був справжній хутряний бум — усім хотілося мати норкову шапку, пальто з песцевим коміром!

— А в чому ж тут був кримінал?

— Це був початок 80-х. Криміналу, ніби, ніякого й не було: ну, яка, зрештою, різниця — вирощуєш ти кролів чи песця? Але різниця в тому, що кролі їдять траву, а цим треба м'яса. До того ж м'яса багато і дешевого — адже не будеш його купувати на базарі. Тому й доводилося «хімічити»: треба, щоб десь у колгоспі дорізали корову з «діагнозом», її треба закопати, щоб десь «здохла» свиня... Ну, самі розумієте...

На початку 90-х усе взагалі пішло-поїхало шкереберть!

— Довелося переключатися на інше?

— Тоді весь бізнес визначав дефіцит. Приблизно так, як у період «боротьби за тверезість», коли ми з товаришем із Тарутиного на Одещині налагодили «канал» постачання мені домашнього вина. Попит був просто шалений! Але повернімося в 90-ті. Ми з хлопцями затіяли напівлегальну торгівлю будматеріалами, навіть організували власну фірмочку. Апогеєм її діяльності стало придбання супердефіцитних на той час газових вентилів: ми «вирвали» їх з бази і дуже вигідно оптом продали. Яке ж було наше здивування, коли нам через кілька місяців теж запропонували вентилі. З'ясувалося, наші! За цей час їх десяток разів (теж оптом!) перепродали, але ціну вже «догнали» до такої межі, що ці кляті вентилі ніх-

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

На початку 90-х усе взагалі пішло-поїхало шкереберть!

На підприємствах м’ясопереробки знову надзвичайний стан?

■ ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

М’ясопереробний завод «Колос—чернівецькі ковбаси», свого часу зіткнувшись із проблемами у вітчизняному тваринництві, вміло та ефективно запозичив західні технології відгодівлі елітних порід свиней. Нині візитну картку підприємства доповнюють сучасні відгодівельні комплекси. Колосівський досвід шириться Україною, його взяли на замітку в Міністерстві агрополітики. Тих, хто бажає займатися відгодівлею свиней прогресивних порід і вперше потрапляє на колосівські комплекси, зайве агітувати не потрібно. Проте навіть таке потужне підприємство, як «Колос», раз по раз відчуває дестабілізацію через контрабандні інтервенції м’яса в Україну.

На цю тему ведемо розмову з директором МПЗ Ігорем КІБІЧЕМ.

— Ваші колеги-м’ясопереробники знову б’ють на сполох у зв’язку із дестабілізацією м’ясного ринку. Є підстави для занепокоєння?

— Постачання імпортних свиней становить лише 19 відсотків товарообігу «Колоса». Дефіцит свинини в Україні є і залишатиметься у найближчі два-три роки. Суть імпорту в тому, що світова ціна на свинину близько двох доларів за кілограм, а наша оптова після сплати всіх податків і мита зростає до трьох доларів. Нині на свинину в Україні ціна є чи не найвищою у світі. Поряд з цим, імпорт — це стимул для розвитку вітчизняного тваринництва, що ми успішно й робимо. На 2006 рік вже заклали високотехнологічне виробництво на 50—60 тисяч свиней на рік.

Із серпня наступного року матимемо змогу не використовувати імпортне м’ясо у переробці, а цілком забезпечимо свої переробні потужності нашим м’ясом, котре отримуємо із власних ферм. Потужні вітчизняні переробники м’яса у колізіях, які виникають між ними і митниками, між ними і Міністерством аграрної політики, домагаються лише одного — працювати законно. Провідні імпортери м’яса й риби (і західні, і східні) підписали меморандум з Держмитслужбою і готові працювати «по-білому», але без бюрократичних рогаток та «нетарифних регулювань». Ми працюємо у режимі суворої виробничої і торговельної дисципліни. На вітчизняному ринку всі потужні переробники м’яса зобов’язані забезпечувати торгові мережі супермаркетів на жорстких контрактних умовах. А перебої із сировиною цьому заважають. Ось більшість м’ясокомбінатів і шукає вихід із ситуації у створенні власних відгодівельних підприємств. Маючи п’ятирічний досвід роботи у цій царині, спеціалісти «Колоса» досягли результату, коли за інтенсивної відгодівлі рентабельність за нинішніх цін становить 80 відсотків. Для всіх охочих запозичити наш досвід ми відкрили навчальний центр з нових технологій свинарства. До колосівської ідеї розвитку в Україні сучасного свинарства за останні півроку вже приєдналися потужні переробники м’яса із Закарпатської, Вінницької, Полтавської, Львівської, Волинської, Київської областей.

Міністр аграрної політики Олександр Баранівський *(праворуч)*, його заступник Іван Демчак та Сергій Куніцин *(в центрі)* під час відвідин урядовою делегацією господарства у селі Валява.

Якщо говорити про наші імпортні поставки, то протягом 2005 року завезено лише 13494 голів, або 971,1 тонни м’яса — на 10 мільйонів 800 тисяч 480 гривень. А товарної продукції виробили більш як на 100 мільйонів гривень. Дехто несправедливо вважає, що імпорт свинини підриває бюджет селянина. Насправді легальний імпорт живих свиней не завдає шкоди вітчизняному тваринництву: він становить лише 3—5 відсотків від імпорту в Україну загалом.

— Як ви ставитеся до вказівки №167 Департаменту ветеринарної медицини при Міністерстві АП про тимчасову заборону ввозу свиней в Україну? Який стосунок мають свині до птахів, котрим загрожує пташиний грип? *З цим запитанням звертаємося до керівника програми «Колоса» у галузі тваринництва Сергія КУНІЦИНА.*

— Загалом ставимося спокійно. За законом ми можемо ввозити свиней і на забій, і на додогівлю, і на розведення. На забій — доставка досить дорога: високе мито. Наприклад, свинина польського забою, легально завезена в нашу державу, має собівартість до 15 гривень за кілограм. Така ціна підтримується і на легальному ринку країни. Якщо тимчасовою забороною ветеринари намагаються перевірити, чи здорове стадо в Польщі, Німеччині, Словаччині, ми готові сприяти ветслужбі в цьому. Потрібно розуміти, що в Департаменті ветмедицини працюють не просто чиновники — це лікарі, які відповідають за здоров’я всіх тварин України. Нині ми — не імпортери, а насамперед переробники і тваринники. Здоров’я нашого стада дуже важливе. Свого часу нам багато допомогли головний ветлікар України, доктор ветеринарних наук Петро Іванович Вербицький, відомий у світових наукових колах фахівець. Це небайдужий і дуже кваліфікований спеціаліст, котрий щиро вболіває за українське тваринництво. За його сприяння до нас на стажування і роботу направляли кращих випускників профільних вузів, котрі у перспективі розмножать наш досвід на українських теренах. Неоціненні консультації та поради ми отримуємо від професорів Пейсака, Грелі, Яницького. Чітку державницьку позицію і підтримку вітчизняного тваринництва завжди демонструє керівник Чернівецької обласної ветеринарної медицини Петро Мельник. Ці люди розуміють, що за такими, як ми, — майбутнє вітчизняного тваринництва та переробної галузі.

— До чого вас спонукає жорстка митна політика ветеринарів тепер, коли є загроза пташиного грипу в Україні?

— Тимчасово, напевно, доведеться перейти на переробку замороженого м’яса з Бразилії. Гадаю, що після підписання меморандуму між імпортерами і Держмитслужбою нормально запрацюють наші давні постачальники з Донецька та Києва. До Одеси, кажуть, підходять пароплави з бразильським м’ясом. В принципі, це імпорт порівняно якісний, ціна невисока. Звичайно, хотілося б працювати зі свининою нашого українського виробника. Сподіваємося, що це найближчим часом і буде. У птахівництві українці за 3—4 роки навчилися працювати не гірше за американців, нині на часі прорив і у свинарстві. Ми знаємо, як зробити Україну заможною і незалежною від імпорту продовольства.

— Чи б’є по вас зростання інфляції, кажуть, що потужним виробникам нема куди здавати м’ясо?

— Ми і є виробники. До супермаркетів Києва постачаємо щомісяця десятки тонн м’яса власного виробництва. Гадаю, для споживачів завжди важлива ціна і якість. Внаслідок сезонного забою свиней у селянських господарствах гуртова ціна на м’ясо зменшилася з 16,50 до 15,60 гривні. Наше м’ясо добре купують: порода свиней ландрас одна з кращих у світі — 54 відсотки м’яса. Селяни ж відгодовують велику білу, яка більш як 36 відсотків м’яса не дає. Популярна колись вітчизняна порода є надто салоємною. Рівень життя населення поліпшуватиметься, сало як основний м’ясопродукт втрачатиме популярність. Треба міняти породу і кормораціон свиней, ми готові в цьому допомогти на державному рівні й у співпраці з приватними тваринниками.

— Які ціни на м’ясопродукти прогнозуєте наприкінці цього та на початку нового року?

— З настанням зими ціни на свинину, напевно, знову зростуть, бо селяни виробляють не стільки м’яса, скільки потрібно споживачам і переробникам. На яловичину теж спостерігається сезонне зниження цін. Зараз ціна на яловичину впала з 15—20 до 14 гривень. Імпорт тут ні при чому, адже яловичина — недешевий товар і у світі, нам ціни диктує Росія — основний споживач яловичини з України.

Нині в Україні проблеми в землеробстві, свої три тисячі гектарів обробляємо з великими потугами, але не залишаємо цієї справи. Ми — солідна фірма, проте інші без реальної допомоги з боку МінАП не виживуть. Але це вже окрема тема для іншої публікації.

Сергій СУЛИМА.

тридцяти трьох «бізнесах»

то не міг купити ні оптом, ні вроздріб.

Зрозуміло, то були такі часи, коли ледь не щодня доводилося займатися якимось новим «бізнесом», але оскільки про серйозні речі та ж інфляція говорити не давала змоги, то хапалися за «швидкі» гроші. Але щоразу — це був якийсь тупиковий варіант: купив—продав і на тому все закінчувалося.

— А можна перелічити, чим ви все-таки займалися?

— Легше назвати, чим не займався. Займався ковбасою і кавою (варіант «Полтава—Москва—Полтава), шукав давні скарби (з товаришем навіть купили міношукач), ловили п’явок (аптека приймала за непоганою ціною), пробував себе у фотографії (добре, що цю справу знав) і навіть приторговував окулярами... Щоправда, це трохи раніше.

— ...?

— Тоді в моду масово входили сонцезахисні окуляри в металевій оправі. Я поїхав до родичів у Брест і там побачив, що поляки торгують ними ледь не в кожному туалеті. Але у Бресті навіть у спекулянтів вони коштували щонайменше вдвічі дешевше, ніж у нас... Як повз таке пройдеш?

— А якимось виробництвом зайнятися не пробували?

— Чому ні? Пробував. Коли жив у райцентрі — через дорогу від меблевого цеху. Меблі випускали там добротні, але цілком «совкового дизайну» — дорогі й неоковирні. Домовився з хорошими хлопцями і вони мені вночі регулярно перекидали через паркан заготовки, а я дістав красиву оббивку, поролон... За місяць вдавалося скласти й продати декілька м’яких куточків.

— І знову бізнес накрився?

— Я б сказав — накрилася фабрика. Потім один час шили шапки і шкіряні куртки: на місцевому шкірзаводі нам чинили шкіру, фарбували... Але теж, скажемо так, нелегально. Цей бізнес, як і меблі, «помер» разом із заводиком.

Не повірите, але довелося займатися навіть діяльністю, близькою до вашої, — поліграфією.

— Друкували газету?

— Друкували... талони на бензин. Тоді ж був страшенний дефіцит, а інвалідам і ветеранам війни видавали спеціальні талони — 20 літрів на місяць. Ми знайшли знайомого друкаря і той віддрукував якусь сотню цих «папірців». Потім підпоїли одного дідка з ради ветеранів і він нам їх поштампував. За цими талонами ми одержували бензин — їздили самі й іншим продавали.

— А самим бензином по-серйозному... Полтавщина ж такий край!

— Чесно скажу, не займався. Хотів підключитися, але мій знайомий відговорив. Він один час був у «конденсатній схемі», але теж вчасно звідти вийшов (нині, до речі, займається аптечним бізнесом). Отож він мені тоді сказав: «Володю, якби я ще трохи там потримався, то ми б уже з тобою не розмовляли». Там усе так було переплетено: відверті бандити, міліція, СБУ...

— За себе ви не боялися ніколи?

— Бачте, я завжди був якось сам по собі, в дуже серйозні справи носа не сунув... Але один раз було. Мій земляк працював на ВАЗі і щоразу, приїжджаючи додому у відпустку, привозив кілька валіз дефіцитних запчастин, які я в нього купував, а потім перепродував. Пізніше він запропонував мені «ганяти» звідти автомобілі «під замовлення». Боючись рекету, ми завжди їхали цілою колоною, але там на просторах «неозорої» був один такий «участочок», який уже тоді контролювали якісь чеченці. Бували і в бувальцях люди пояснювали: коли тут у колоні ламалася якась машина, то її ніхто не наважувався ремонтувати — треба було швидко перестрибувати в іншу і колона мчала далі!.. Так, втрачалася одна машина, але можна ж було втратити й усі! Та суть не в цьому. Пізніше з’ясувалося, що всі машини були якимись «лівими» — їх складали десь там у «сараї». Товариш потрапив у Тольятті до слідчого ізолятора, де підозріло швидко... помер «за нез’ясованих обставин». Отоді я справді злякався! Але якось минулося...

— Чи були іще якісь «дивні» види бізнесу?

— Був «смоляний етап». Пам’ятаєте, раніше в кожному районі існувало чимало заводів і заводиків із виробництва асфальту. Потім усе розвалилося, обладнання розікрали, вивезли... Але один розумний чоловік підмітив, що там позалишалося багато невикористаної смоли! Ми організували таку мобільну «бригаду», поїхали по району, давай розкопувати... Смоли справді було багато і ми здебільшого продавали її харківським фірмачам, які займалися ремонтом дахів. Але потім усі це «розплямкали» і смола хутко зникла.

Але найдивовижнішим бізнесом був... «очеретяний». Десь хтось вийшов на якихось німців, які, мовляв, за непогані гроші масово скуповують... очерет — для утеплювача чи чогось там іще... І пішло — «шумел камыш, деревья гнулись»! Накрили кілька районів і все нагадувало якусь військову організацію: були свої сотники, десятники, рядові рубачі... Одні косили, інші складали в снопи, треті — кудись звозили... Не пам’ятаю, скільки вже там за сніп платили, але на кожному рівні в цій «піраміді» існувала своя «тарифна сітка». Я був там «уповноваженим по району». Але потім з’ясувалося, що це чи якась афера, чи хтось «заникав» гроші, обдуривши німців... Одне слово, по луках ще довго можна було побачити «рештки бізнесу», пов’язані в снопи.

— А в сільському господарстві «розкручуватися» доводилося?

— Аякже! До речі, коли я побудував у райцентрі новий будинок, то в найбільшій кімнаті, яку ми просто не встигли ще поштукатурити, я зробив такі спеціальні стелажі і посадив цибулю «на перо». Всю зиму ми з дружиною торгували нею на ринку. А ще вирощував гриби-вешеньки у власному підвалі. Відпрацював відповідну технологію і ми в одну зиму теж непогано заробили. Але там багато щоденних клопотів.

Тому я завжди згадую вислів одного англійця: «Є три способи зробити мільйонера жебраком. Найшвидший — карти, найприємніший — жінки, найнадійніший — сільське господарство».

— А на іноземний ринок виходили?

— Так, але десь на рівні купи—продай. Це вже потім я серйозніше цим зайнявся.

...З Володимиром Семеновичем ми підрахували: загалом у свої 50 років він спробував 33 види різного «бізнесу» — як правило, напівлегального. Але й не кримінального: нікого не вбив, нікого не пограбував, нікого не обдурив... Тому, як ставитися до його життя, двадцять останніх років якого він офіційно ніде не працював, але й не бідував, навпаки — завжди «їв хліб з маслом»?

Він кинув пити навіть міцне вино, оскільки в один прекрасний момент зрозумів, що спиртне як наркотик йому цілком замінюють ризиковані оборудки. А з другого боку, стверджує мій співрозмовник, горілка й бізнес (бодай і дрібний) — речі несумісні: «Десь якогось папірця загубив, десь бовкнув зайве, десь у тебе, п’яного, гроші поцупили... Я навіть знаю багато прикладів, коли шалені «бабки» зробили людей... бомжами. Скажімо, один мій знайомий, який мав свою фірму і не раз виручав мене валютою, нині звичайний ... алкоголік — без сім’ї і навіть даху над головою. Я інколи бачу його на полтавському ринку, де він тягає якісь мішки...»

Сам Володимир Семенович свій «бізнес XXI століття» зрештою легалізував, але, власне, й відійшов від нього — взуттєвий магазин передав під «патронат» дружини, ще дві торгові точки розділив між синами: «Здійснюю лише загальне керівництво».

— Розумієте, я стільки всього пройшов, що тепер просто якось навіть нудно цим займатися. Все по поличках: «дебіт—кредит», накладні з печатками, касовий апарат, банк, податкова... От у наш час було! А тепер хоч різьбою по дереву займайся або марки збирай.

Але одна бізнесова мрія у нього ще таки є — з часом відкрити своє шикарне кафе. Але обов’язково з якимсь «екстримом»!

Віталій ЛУКАШЕНКО.

Полтава.

За даними соцопитування, рейтинг Буша знов упав до рекордно низького рівня

Всесвітня боксерська рада присвоїла Віталію КЛИЧКУ титул почесного чемпіона світу у суперважкій вазі (читайте «Спорт» на 14-й стор.).

■ ПРОШУ СЛОВА

Обурення

«Голос України» не раз писав про конфлікти, які виникають у регіонах

До редакції надійшов черговий відкритий лист, в якому працівники Ордена Трудового Червоного Прапора ВАТ «Херсонські комбайни» висловлюють глибоке обурення діями керівника Херсонської обласної організації партії «Батьківщина» Юрія Одарченка.

У документі йдеться, зокрема, що 19 жовтня по одному з Херсонських телеканалів транслювався виступ Ю. Одарченка, в якому він не просто очорнив, а буквально облив брудом весь колектив заводу. «Ми хочемо запитати, — наголошується в листі, — як може політик, нехай навіть обласного масштабу, котрий себе поважає, на всю область заявляти, що із заводу вирізається і вивозиться високотехнологічне обладнання, що завод хочуть знищити, жодного разу не побувавши на нашому підприємстві? Жодного разу не поговоривши з робітниками та інженерами? Не ознайомившись із ситуацією? А ми могли б розповісти Юрію Віталійовичу багато цікавого. Що, наприклад, ось уже кілька місяців як із заводського конвеєра щодня сходить по одному комбайнові «Славутич», який за всіма основними показниками сьогодні визнано одним із кращих не лише в Україні, а і на території всього колишнього Союзу. Що наш завод випускає чи не найкращі у світі кукурудзо- та соняшникозбиральні жниварки. Що колективом заводських конструкторів їх адаптовано практично до всіх зернозбиральних комбайнів, що випускаються на теренах колишнього СНД, а також до всіх найвідоміших імпортних їхніх аналогів. І відбувається таке за настійним проханням керівництва цих заводів. Що тільки за останній рік кількість працюючих на підприємстві збільшилася на 600 осіб.

Усе вищевикладене дало можливість керівнику області, Борисові Віталійовичу Силенкову, на одній з останніх нарад в облдержадміністрації заявити про всебічну підтримку нинішнього керівництва. Виходить, що всі ці безсумнівні успіхи не цікавлять Юрія Віталійовича? Але якщо він, не маючи найменшого уявлення про те, що відбувається на заводі, очорнив усіх нас, значить, це просте виконання чийогось замовлення. Жодного іншого пояснення ми знайти не можемо».

Пігулки для хворої реформи

■ ЗЕМЛЯ

Парламентський Комітет з питань аграрної політики та земельних відносин провів «круглий стіл» щодо підготовки до другого читання законопроекту «Про державний земельний кадастр». Документ покликаний окреслити правові, економічні та організаційні засади створення та ведення єдиної державної системи інформації про земельні ділянки та інше нерухоме майно, речові права на них та їх обмеження, про суб'єктів цих прав та правовстановлюючі документи, а також дані про оцінку земель, їх кількісну та якісну характеристики, розподіл між власниками землі та землекористувачами. Законопроект можна вважати черговою пігулкою для земельної реформи, яка страждає на цілий букет хвороб.

Ось лише невеликий їх перелік. Колективну форму власності ліквідовано, приватну — запроваджено здебільшого фіктивно: реального власника на землю так і не з'явилося. Наділи не мають у натурі фактичних меж, оренда земельних часток за мізерну орендну плату призвела до втрати власником права розпорядження і володіння землею, обумовила виснаження родючості ґрунтів у сільському господарстві. Зруйновано великі сільськогосподарські підприємства — сучасну базу подальшого розвитку виробництва. Одне з основних завдань реформи — раціональне використання та охорона земель, практично не реалізоване.

У технічній частині реформи також дідько ногу зламає. Втрачено інформаційну базу про землю. На територіях областей, районів, селищних, сільських рад нині не відшукати відповідних землевпорядних, планово-картографічних, ґрунтових, землеоціночних, екологічних матеріалів. У переважній більшості населених пунктів не існує меж, генпланів. Відсутні кордони прибережних смуг, рекреаційних, оздоровчих земель. Більшість власників і землекористувачів не мають правовстановлюючих документів на землю. Облік та оцінка земель не обновлюються. У держави для здійснення управління землекористуванням відсутня відповідна землевпорядна, містобудівна, екологічна документація...

Водночас шляху назад немає — у роботі над помилками допоможе удосконалення законодавчої бази. Вищезгаданий законопроект (його іноді називають малою земельною конституцією) — чи не найголовніший документ, у разі прийняття якого можна буде навести у цій царині бодай якийсь лад.

Хто вестиме Державний земельний кадастр? Це стало головним спірним питанням. Начальник управління Держкомзему Микола Лихогруд наполягав: ця робота має здійснюватися на рівні держави — в межах кадастрових округів. Зокрема, у Києві пропоновано створити лише один такий округ (у місті 104 тисячі землекористувачів і щороку видається 70 тисяч довідок для сплати земельного податку). А приміром, Черкаська область матиме їх 22. Віцепрезидент Української академії аграрних наук Антон Третяк відстоював іншу позицію (її підтримує й більшість членів робочої групи, що працює над підготовкою законопроекту до другого читання): повноваження щодо ведення Державного земельного кадастру мають належати органам місцевого самоврядування, інакше сільські, селищні та міські ради не зможуть здійснювати управління землекористуванням та регулювати оподаткування землі.

Голова асоціації сільських, селищних та міських рад України Віктор Слиш у своєму виступі був категоричним щодо передачі функцій ведення кадастру головному земельному відомству країни. Десять років тому 15 тисяч сільських землевпорядників було переведено в систему Держкомзему. Де зараз ці спеціалісти? З'ясовується, багатьох з них просто скоротили... Прийняття законопроекту вкрай необхідне — нині законодавчо не вписані навіть функціональні обов'язки сільських землевпорядників. Вони не мають права, приміром, навіть погоджувати та відновлювати межові знаки.

Висловлені зауваження впродовж наступного тижня будуть обговорені в робочій групі, а 29—30 листопада комітет планує розглянути узгоджений законопроект «Про державний земельний кадастр» з подальшим винесенням документа на сесійний розгляд у другому читанні.

Галина КВІТКА.

■ МАСКИ-ШОУ?

Читачами дитячої бібліотеки в Полтаві стають... автоматники

(Початок на 1-й стор.).

— Нам вдалося спершу «пробратися» в бібліотеку через чорний вхід, — розповів журналіст телестудії «Місто» Ігор Кужик, — але озброєні люди нічого не дали нам зняти і доволі грубо виштовхали з приміщення. Їм даремно було говорити щось про Конституцію, про право на інформацію... Чесно кажучи, з подібною поведінкою я в рідній Полтаві зіткнувся вперше!

Після того, як журналістів витурили з бібліотеки, охорона почала працювати за «системою ніпеля»: всіх випускати — нікого не впускати. Не кажучи вже про дітей, які після уроків звично прийшли до бібліотеки. Лише після певних «переговорів» потрапили до приміщення й викликані «по тривозі» представники обласної та міської влади. Навіть двох працівниць закладу, одна з яких обідньої перерви вийшла за ліками, назад більше не впустили. Саме ці жінки й розповіли, що відбувалося до приходу журналістів:

— Вони ж навіть поперелякували дітей! Ми то вже якось звикли до подібних силових дій, які час від часу тут відбуваються, але коли ці люди прийшли, в бібліотеці були й відвідувачі — наші маленькі читачі. Уявіть стан цієї дитини, яка прийшла почитати про доброго міліціонера дядю Стьопу, а тут її спішно виганяють з приміщення ледь не під дулом автомата!

Кумедно було бачити, як дехто з журналістів намагався спілкуватися з бібліотечними працівниками... через скло, згадуючи ази сурдоперекладу. Чого тільки не зробиш «ради нескольких строчек в газете»!

Єдиним, хто більш-менш зумів пояснити ситуацію, став начальник міського управління міліції Олександр Шило, який невдовзі теж прибув на місце події.

— Я вважаю дії судвиконавців передчасними. Оскільки в нас порушено кримінальну справу за фактом підпалу приміщення, вона розслідується, виконуються певні слідчі дії, тому до її завершення ніхто не має права передавати це приміщення комусь іншому. Я викликаю слідчих, які ведуть цю справу, і ми змушені будемо опечатати приміщення...

Кореспондентові «Голосу України» вдалося поспілкуватися пізніше і з директором бібліотеки Леонідом Чобітьком. Вигляд у того був украй розгублений, адже ще зовсім недавно йому на найвищому владному рівні області було обіцяно, що згідно домовленості з новими «власниками» бібліотеці буде дано «передишку», щоб вона спокійно підготувалася до переїзду в тимчасові «прийми», — у приміщення обласної наукової бібліотеки імені І. Котляревського.

— Але, як бачите, — засвідчив Леонід Григорович, — сьогодні знову з'явився державний судвиконавець. Вони хочуть провести опис майна. Тим часом справу бібліотеки мав би розглянути апеляційний суд області, але засідання перенесено — там справа затягується, а тут форсується... Зараз іду в суд, щоб там дали якийсь підтверджуючий документ, що наша справа в розгляді...

Події навколо бібліотеки вже нагадують фарс: якщо влада не може відстояти державних інтересів, то наскільки вона тоді державна, ця влада? Найвищі посадовці області, включаючи Степана Бульбу, стверджують: так, приміщення приватизовано незаконно, але, мовляв, як вирішить суд, так ми будемо й діяти. Але коли «незаконно», то як іще має вирішити суд?

З другого боку, наші колеги жартують, що останнім часом автоматники ходять у дитячу бібліотеку ледь не частіше, ніж ті, для кого вона, власне, й призначена: «Дивись, так і читати навчаться!» Звісно, уміння читати — для автоматника аж ніяк не найважливіша чеснота, якою той має володіти. А от їхніх начальників і міністра юстиції хотілося б спитати: наскільки все-таки виправдано є практика судвиконавців навіть у дитячу бібліотеку ходити з автоматниками? Ну, судіть самі, в кого ж вони там, раптом чого, стрілятимуть — у бібліотекарів, у журналістів, у... дітей? І яке право блокувати приміщення має при цьому приватна охоронна фірма, перешкоджаючи виконувати свої професійні обов'язки журналістам? Можливо, пан Головатий пояснить це моїм полтавським колегам.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

На знімку: дітям залишається лише читати відозви у вікнах бібліотеки — до приміщення їх не пускають.

Фото автора.

У Полтаві ініційовано збір коштів для будівництва нового приміщення обласної дитячої бібліотеки імені Панаса Мирного. Бажаючим долучитися до цієї благородної справи повідомляємо рахунок: 35420001001188 в УДК у Полтавській області, МФО 831019, код 02221834. Одержувач коштів: Полтавська обласна бібліотека для дітей ім. Панаса Мирного.

Сало родом із козацького краю,

переконаний генеральний директор ДП «Агро–Аврора», депутат Нікопольської районної ради Андрій Іванович ПОМАЗАНСЬКИЙ

■ ДОСВІД

Тут, у селі Придніпровському, що розташувалося на святій, надзвичайно родючій нікопольській землі, оспіваній ще Геродотом, і сьогодні дихає хоч і важкий, але щедрий достаток в оселях трудівників та ветеранів праці. Тішать око зеленими рядами сходів ще вчора ніби пропала від осінньої посухи озимина, потужне тваринницьке містечко із традиційно побіленими десятками приміщень, сучасний комбікормовий завод із млином та олійницею...

Гримаси реформування

Декілька років тому в працьовитій і реформованій за президентським указом «Агро-Аврорі» вирували пристрасті з таким резонансом, що сюди спершу навідався радник голови облдержадміністрації з «придворними» юристами. А згодом прилетів на вертольоті й сам голова облдержадміністрації Володимир Яцуба. Гості були переконані, що реформи в господарстві не так і не туди йдуть, бо «Агро-Аврора» залишилася звичайнісіньким колгоспом під вивіскою товариства з обмеженою відповідальністю. І як був у ньому головою Андрій Помазанський, так і залишився, але вже генеральним директором.

Голова ради ветеранів Придніпровської громади Василь Виноходов, який майже сорок років свого життя віддав рідному господарству, пригадує ті «біснуваті дні»:

— Скільки комісій по перегляду розпаювання пережили, скільки нас гнули через адміністративне коліно, скільки загальних зборів було проведено, де нас колотили в курячий розбовток, скільки міліцейських шукачів порпалися в фінансових та установчих документах, але знайти криміналу так і не вдалося, бо під час розпаювання Андрій Іванович зумів зберегти надбане нами колгоспне майно цілісним комплексом — до цеглини та до копійчини, що робить йому велику честь, і шана йому від імені 1365 пайовиків, які стоять за нього горою й досі...

А «цілісне» колгоспне майно складалося з обігових (2,6 мільйона гривень) та основних фондів (28 мільйонів гривень): понад 5 тисяч гектарів землі із землеобробною технікою, досить розвинутої тваринницької та переробної галузей, великої соціальної складової — дві середні школи, два дитсадки, бібліотеки, найкращий у районі будинок культури, який опалюється в осінньо-зимові періоди, водонасосна станція тощо. Сусідські «шептуни» наполягали, що в колгоспі, мовляв, була балансова вартість основних фондів понад 50 мільйонів, а розпаювали — 28! Решту привласнено. Тільки згодом вони зрозуміли, що розпаювання відбувалося за залишковою вартістю, й жоден міфічний мільйон не сприснув до чиєїсь кишені. Шила в наклепницькій колоші не заховаєш, і трудівники знають, хто й за чиїми «сценаріями» майстрував модель усунення Помазанського, потім — банкрутство з перерозподілом та привласненням «іменитих» шматків «Аврори».

— Суть нашої реформи: в господарстві збережено все — а в нас тільки 54 тваринницькі приміщення, і з них ніхто не витягнув вікна, дверей, шиферини чи цвяха; й це за умов, що «Аврора» — за 6 кілометрів од Нікополя, — каже «незручний» для влади своєю принциповою господарською незалежністю Андрій Помазанський.

Ми зустрічалися з ним на сесії райради: депутат-керівник слухав цифрову гаму виконання районного бюджету так уважно, ніби вираховував внесок і свого підприємства. «Агро-Аврору» чи не вперше не згадували, бо вона — на висоті. Якщо ви запитаєте в її пайовика, скільки в нього обігового майна, то він скаже, що 25, 30, 40 чи 60 тисяч, залежно від виробничого стажу. Скільки на рік одержує? Один відсоток від вартості. За ці ж 9 місяців видано близько 700 тисяч гривень на обігові кошти, 1,08 мільйона — на земельні та майнові паї. На зарплату — 2,7 мільйона гривень. І все прийшло до наших людей. Значить, вони будуть багатші. А життя стане краще.

...А в залі тим часом тривала гаряча бюджетна суперечка навколо підсумків господарювання та шукали винних за несплату земельного податку до місцевих бюджетів орендарями, бо сума заборгованості загрозлива — понад 1,2 мільйона. «Агро-Аврора» сплатила всі податки до місцевих бюджетів за обговорюваний період за всіма фінансовими статтями на суму 898 тисяч гривень.

Хліборобський характерник

— Мій характер знають у районі. Коли я щось заперечую чи наполегливо обстоюю або пропоную, то за цим стоять не тільки 37 років мого практичного досвіду в «Аврорі», а й досвід мудрих селян, до яких звик прислухатися, а також наукові знання, засвоювані в багатьох вітчизняних та іноземних фахівців аграрного виробництва, — розповідає Андрій Іванович.

Що він мав на увазі під практикою й наукою, ми зрозуміли пізніше, коли знайомилися з гордістю «Агро-Аврори» — племінним, гібридним і товарним свинарством. У величезному тваринницькому містечку, де у вісімнадцяти корпусах плодяться, відгодовуються й жиріють майже 23 тисячі свиней. У скрутний час були й такі, хто радив вирізати поголів'я, як це роблять усі. Андрій Іванович огризався на те: «Перепливемо Каховське море, але будемо розводити свиней і там, як і раніше».

...Олена Мільковська, досвідчений технолог репродуктивного поголів'я свинокомплексу, характеризує своїх «підконтрольних» олюдненими образами: пологове відділення, молодша ясельна, старша та доросла групи, материнські та батьківські «загони». Ця примхлива та ненаситна свиняча армія вимагає медичного, технологічного та харчового раціону. Адже сало і в Африці — сало. Вона впевнена, що смачнішого сала, ніж українське, у світі немає, бо воно пахне степовим роздоллям. Українці повинні споживати за рік 78—80 кілограмів м'яса на душу населення, як ми у кращі часи споживали. Коли ми вже виходимо на європейські технології виробництва свинини, то є гарантії повернення до цих нормативів споживання.

— Трудне нині сало і м'ясо свинини, бо щось там нагорі у влади постійно міняються апетити, — це вже з нами ділиться своїми настроями свинарка зі стажем за 30 років Марія Коробка.

Болить трудівницям, що, переживши найтяжчий стан у свинарстві за останні десять років у 2002-му, ціни на свинину в Україні почали ніби й зростати. Ще цьогоріч вони були такі, що свинарством стало вигідно займатися. І влада, і різні держслужби закликали їх, виробників м'яса свинини, до нарощування поголів'я. «Аврора» теж успішно пішла цим шляхом і збільшила поголів'я «п'ятачків» на 5 тисяч. А вже в серпні стався ціновий обвал, бо з-за кордону завезли сотні тисяч тонн живих свиней, і це м'ясо пішло за низькими цінами на м'ясокомбінати. І наш виробник втратив на кожному кілограмі м'яса по три гривні. «Аврора» у жовтні продала 200 тонн свинини і недорахувалася від такої політики понад півмільйона гривень. Але показово й інше: ковбасні вироби із закордонного м'яса в наших магазинах дешевші не стали.

А як тоді впроваджувати сучасні технологічні процеси у свинарстві, що вимагають чималих коштів? Побував Андрій Іванович в Ізраїлі — й у свинарниках-маточниках ще торік почали облаштовувати ізраїльські килимки для утеплення підлоги новонароджаним поросятам. Це дороге задоволення. Бо утеплювальний килимок коштує 33 долари, і на приміщення, де перебуває 132—134 поросятка, витрачається чимала сума. Але в «Агро-Аврорі» на ці затрати йдуть, бо вони себе виправдовують.

З минулого року у 18 тваринницьких приміщеннях провели газопроводи й установили 36 сучасних газогенераторів. За будь-якої погоди в свинарниках є задана програма температурного режиму. Для племінного молодняку тепло незамінне — в межах 28—34 градусів... Кредитів не брали. Власним коштом. Такої технології утримання та відгодівлі свиней на Дніпропетровщині ще не існує.

— На свинокомплексі — 280 тваринників, що працюють за бригадним підрядом, — пояснює нам обліковець СТФ-1 Тетяна Кондратьєва, — кваліфікована свинарка одержує до 1500—2000 гривень, а традиційне відро у нас практично відсутнє. У кожному станочку поїлка, соскові автопоїлки для матерів та малят.

Всі, хто буває на території тваринницького містечка, помічають, що воно засаджене волоськими горіхами, яких тут рівно 1500. Тваринники працюють з 8-ї до 17-ї, з годинною перервою на обід. Вони мають вихідні, відпустки, лікарняні. Дев'ять автобусів щоденно возять трудівників на роботу й додому — безкоштовно.

Зоря з іменем «Аврора»

Генеральний директор Всеукраїнської корпорації «Тваринпром» Сергій Гнатюк так говорив нам про своїх нікопольських колег: «Агро-Аврора» — одне з десяти найбільших господарств України, де чудово ведуть племінну справу, адже в них свиноматки плодовитої селекції, менш як 11—13 поросят не приводять...

Похвально, що такий високий всеукраїнський статус у свинарстві. Але «Агро-Аврора» — успішне багатогалузеве господарство. Тваринництво (свинина товарна й племінна, племінні нетелі червоної степової худоби), рільництво й переробка (млин для круп, борошна), пекарня, олійниця, ковбасний цех, комбікормовий завод, садівництво. Так краще виживати. Одна галузь — з мінусом, інша — з плюсом. Наприклад, у зерносховищі можуть зберігати понад десять тисяч тонн збіжжя.

Голова Нікопольської райдержадміністрації — авторитетний в регіоні аграрій із досвідом господарювання на землі Володимир Євтушенко не приховує мажору в словах про «Агро-Аврору»:

— Це базове господарство — флагман з виробництва м'яса, зерна, овочів і фруктів. Зберегло свій потенціал після реформування й примножило його: виробництво діє, галузі функціонують і всі робочі місця для трудівників уціліли. Підприємство працює за новими сучасними технологіями, розширює асортимент продукції, йдучи в ногу з життям із мудрим і по-доброму самовпевненим організатором Андрієм Помазанським...

Славу підприємству приносять трудівники. У свинарстві — заступник генерального директора з питань тваринництва Іван Шевчук, випускник Київської сільгоспакадемії, й у господарстві — не один десяток років, має досвід із міцними знаннями. Поруч із ним і головний зоотехнік—головний технолог Микола Балабанов, головлікар Олексій Петечев, а на підрозділах у шести фермах досвідчені фахівці: Галина Волошенко, Людмила Акимова, Петро Суленко, Ольга Чекулаєва, Тетяна Сандалова. Скажімо, комбікормовий завод може за робочу зміну виготовити до 6 тонн продукції, адже директор його Микола Жук керує три десятки літ цим підрозділом, як кваліфікований технолог, принциповий і чесний організатор... Спеціалісти-технологи, ветеринарні лікарі, техніки штучного запліднення працюють на фермах за комп'ютерами. На двох фермах-репродукторах, де реєструють свиноматок, кнурів і приплід, де встановлюється їхня молочність, збереження продуктивності, ведуть постійну напружену роботу за спеціальними науковими програмами зі здешевлення собівартості продукції. Завідувач відділу генетики й селекції свинини Інституту свинарства УААН, доктор сільськогосподарських наук, член-кореспондент УААН Микола Березовський так нам характеризує діяльність «Агро-Аврори»:

— Вона серед кращих господарств України, що займаються не лише племінною справою, а й вирощуванням товарної свинини, використовуючи селекційний потенціал племінного репродуктора, котрий уже рекомендовано до рангу племінних заводів. Керівництво підприємства надає велику увагу високій культурі ведення галузі на обох напрямах — племінному й товарному, а висококваліфіковані спеціалісти добре обізнані і в селекційній роботі, і в технологічних питаннях, що стосуються раціональної годівлі та утримання свиней. З такою племінною базою «Агро-Аврора» має велику перспективу в майбутньому...

Торік авроррівці утримували 17 тисяч поголів'я, нині — майже 23, а до нового року вже матимуть 25 тисяч.

— Наступного року згідно з визначеною програмою вирощуватимемо понад 30 тисяч голів і плануємо продати 3 тисячі тонн м'яса, тоді як нинішнього — реалізували вже понад 2 тисячі, — розсекречує комерційну таємницю Андрій Іванович. — Якщо хочете знати — це 75 відсотків свинини всього Нікопольського району, але вже розроблено бізнес-плани, що треба і як діяти, щоб ми домоглися запланованого, а коли зазирнути в перспективу, то через пару літ реально матимемо до 50 тисяч поголів'я...

Такий він, одержимий у житті та праці Андрій Помазанський, котрому нещодавно на всеукраїнському конкурсі вручено диплом і медаль «Топ-менеджер України» як успішному управлінцю за ефективне керування підприємством та впровадження передових технологій. Він із тих особистостей, які не гнуться в лиху годину і не літають над землею в час своїх трудових перемог. Андрій Іванович сміється, що все життя гарував не задля нагород, яких у нього й немає. І, ніби виправдовуючись, залюбки цитує свого улюбленого історика української козаччини Дмитра Яворницького: «Працюй, не очікуючи нагород, працюй, поки служать твої руки і б'ється твоє серце, працюй на користь свого народу і на користь Батьківщини, дорогої тобі».

...У красивому й далекому від Нікополя місті Ромни, що на Сумщині, в центральному парку є оригінальний пам'ятник — українській свині. А в Придніпровському — реальний пам'ятник животворному свинарству — підприємство «Агро-Аврора», що приносить славу українському салу, бо воно ж родом із козацької Нікопольщини.

Михайло СКОРИК.

Дніпропетровська область.

На знімках: *лідер свинарської галузі України Андрій Помазанський; у тваринницькому комплексі «Агро-Аврори» (зліва направо) Тетяна Кондратьєва, Людмила Ільченко, Марія Коробка та Олена Мільковська.*

Фото автора.

У столичному районі Оболонь відкрився магік-театр «Театріон»

20 листопада у Києві почнеться фестиваль виняткового кіно «Українські альтернативи». Фестиваль відкриється фільмом Сергія МАСЛОБОЙЩИКОВА «Люди Майдану»

■ ПОДРОБИЦІ

У «Золотій підкові» живуть трипільці

Понад шість тисяч експонатів — предметів побуту і культури прадавньої цивілізації зібрано в державному історико-культурному заповіднику «Трипільська культура».

Сотню найцікавіших реліквій цієї колекції щойно виставлено в селі Легедзиному Тальнівського району. Це село — одне з 11 населених пунктів південно-західної Черкащини, де виявлено найбільші європейські поселення кінця V тисячоліття до н. е. Трипільське прамісто, знайдене поблизу села Майданецького тридцять років тому, налічувало понад дві тисячі житлових будинків і мало площу дві тисячі квадратних метрів.

— Трипільці вочевидь були одними з перших броварів Європи! — каже директор заповідника Владислав Чабанюк, показуючи чималі глеки та макітри. — Вони варили пиво з ячмінного солоду і вміли робити вино. Наші пращури вирощували понад десять сортів злаків: пшеницю, жито, ячмінь, просо, а з бобових — горох.

Виставлені тут гончарні вироби вражають довершеністю і красою. Фахівці порівнюють трипільську кераміку за якістю і витонченістю лише з китайською. Однак китайці поступалися у фантазії орнаментів.

Заповідник «Трипільська культура» увійшов до знаменитого обласного туристичного маршруту «Золота підкова». Тож, мандруючи Черкащиною, ви обов'язково побачите і трипільські скарби.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Наймолодший у «Моїй прекрасній сім'ї» грошей не лічить

Тарас Сахно — наймолодший на майданчику серіалу «Моя прекрасна сім'я». Проте його працездатності і серйозності заздрить навіть найдоросліший член команди — «дід» Валерій Прохоров.

— Тарасе, ти, напевно, хочеш бути актором?

— Звичайно. Хочу бути актором, режисером і мільйонером.

— Вважаєш, це сумісно?

— Сумісно. Тому що коли я працюватиму і все життя набиратимуся досвіду, це повинно дати результат. Зараз я думаю не про гроші, а про досвід.

— Хоч ти і сказав, що гроші тебе не цікавлять, але ти все-таки їх заробляєш. На що витрачаєш?

— Поки що ні на що. Я ж сказав, що хочу стати мільйонером. Я їх навіть не завжди рахую — просто відкладаю. Потім до Франції можна, наприклад, поїхати або до Єгипту.

— А як ти потрапив у серіал?

— Коли я прийшов, мене запитали: «Ти хуліган?» Я відповів: «Так». І розповів їм, який я хуліган... Ну, зараз-то я не хуліганю. Думаю тільки про зйомки.

— Але все-таки, що хуліганське ти робиш? Б'єшся?

— У нас з друзями є одне місце, де ми малюємо на стінах. А битися — прагну уникати цього, але якщо мене викликали на ринг, тоді вже бився. Бувало, до крові. А ще я кожен ранок роблю зарядку.

Анастасія СВЄТЛОВА.

Історику і етнографу

Меморіальну дошку видатному українському історику, археологу та етнографу Володимиру Ястребову встановлять у Кіровограді. Таке рішення за поданням ради обласної організації Українського товариства охорони пам'яток історії та культури прийняла міська топонімічна комісія.

Як повідомила заступник голови ради Валентина Сердюк, пам'ятну дошку встановлять до 150-річчя В. Ястребова на приміщенні технічному Кіровоградського національного технічного університету (раніше тут було Єлисаветградське реальне училище, де викладав учений).

Володимир Миколайович Ястребов народився 1855 року у Самарській губернії. У 1876 році закінчив історико-філологічний факультет Новоросійського університету в Одесі, став викладачем історії в Єлисаветградському реальному училищі. У 1885 році вів археологічні розкопки курганів на землях нинішніх Бобринецького і Компаніївського районів і став відомий у науковому світі. Головні праці — «Досвід топографічного дослідження старожитностей Херсонської губернії», «Матеріали з етнографії Новоросійського краю».

Олег БОНДАР.

«Не облишайте старання, маестро...»

Великі гала-концерти зірок Національної опери України трапляються нечасто. Тому афіша ювілейного вечора з нагоди 35-річного творчого ювілею заслуженого артиста України піаніста Костянтина ФЕСЕНКА *(на знімку)* ***мимоволі привернула увагу всіх шанувальників опери. Адже на ній значилося тринадцять (!) імен народних артистів, а також ціла низка інших привабливих для слухача прізвищ, у тому числі — талановитої молоді.***

Можливо, не кожному зрозуміло, яку саме роль відіграє піаніст-концертмейстер у роботі оперного театру. Проте, саме концертмейстер завжди виступає ковалем майбутніх зірок. Саме він стає тим наставником, з яким співак вивчає всі свої партії задовго до того, коли за справу візьметься режисер та диригент. Усамітнившись у класі з солістом, кожний концертмейстер самовіддано покладає на вівтар музики все своє життя. Але під час вистави завжди залишається в тіні, слухаючи своїх вихованців з якого-небудь віддаленого куточка залу.

Ювілейний вечір Костянтина Фесенка розпочався із вступного слова, проголошеного Іваном Гамкалом. Завдяки цьому слухачеві стало зрозуміло, чому один-єдиний піаніст протягом цілого вечора набув право стати суперзіркою сцени. Було сказано про юність, проведену в Чернівцях, про його педагогів та те визнання, яке здобув піаніст за межами України: серед співаків із світовим ім'ям є чимало таких, які вважають за честь співпрацювати з Костянтином Фесенком. Урочисте вбрання сцени, свічники, вишукане драпування французької штори і чорний рояль посередині: так розпочався концерт. Один за одним на сцену виходили солісти і виконували найдобірніші, найскладніші арії світового оперного репертуару у фортепіанному супроводі, інколи й з таких вистав, які зараз не йдуть на київській сцені. Де б іще ми могли почути сцени з «Макбета» і «Отелло» Верді або величезний речитатив і романс Джульєтти з опери Белліні «Монтеккі і Капулетті», натхненно заспіваний Марією Стеф'юк? Концерт видався надзвичайно щедрим: величезна програма включала близько тридцяти номерів і тривала протягом трьох годин. Певну перевагу віддали Верді, проте на концерті також була представлена українська оперна класика та камерні твори. Паралельно відбувався своєрідний парад жіночих концертних суконь — кожна із співачок мала щонайменше два виходи, але ніколи не повторювалася у вбраннях. Відчувалося, що багато хто з солістів скучив за самою формою великого концерту, в якому можна винести на сцену улюблені номери власного концертного репертуару і показати себе з найкращого боку.

Але головні режисерські шоки публіка відчула в другому відділі. По-перше, на кінець програми сам добір виконавців ряснів гучними іменами: Марія Стеф'юк, Людмила Юрченко, Світлана Добронравова, Тетяна Анісімова, Олександр Востряков, Іван Пономаренко, Олександр Дяченко, Олександр Гурець. Важко уявити, яка сила, крім авторитету шанованого колеги, могла б ще зібрати стільки зірок в одному концерті. По-друге, у цьому відділі було реалізовано своєрідний синтез жанрів. Був тут і «Лебідь» Сен-Санса у виконанні Тетяни Боровик з вокальним супроводом Світлани Добронравової. Були цілі сцени й ансамблі з опер, які відтворили в уяві відповідні вистави. А диригентом і оркестром в одній особі виступав незмінний Костянтин Фесенко. Сотні разів доводилося йому акомпанувати ці твори на уроках, співанках і репетиціях. Але цього вечора рояль отримав право голосу. І від того темброві барви вокалу набули кристальної чистоти і вільно заповнювали зал, не конкуруючи з неподоланною звуковою масою оркестру. «Дует двох кицьок» Россіні, куплети Періколи з одноіменної оперети Оффенбаха, інструментальні твори, кілька дуетів з постановочними елементами збагатили видовищний ряд концерту. А наприкінці зазвучав тост графа Орловського з «Летючої миші», виконуваний більш як двома десятками солістів, які дефілювали по сцені парами, тримаючи в руках бокали і пляшки із справжнісінькім шампанським!

Попри всю критику, яка часто-густо висловлюється на адресу Національної опери, того вечора можна було дійти втішного висновку. Якщо постановку, декорації та звучання оркестру не робити предметом дискусій, то можна визнати, що наш театр наближається до досить-таки пристойного рівня. То хай же всі інші творчі цехи нашої Опери набудуть такої довершеності, яку явили слухачеві її кращі солісти.

Олександр МОСКАЛЕЦЬ.
Фото Володимира РЕПІКА.

Величання мови

У День української писемності та мови уперше в Українській школі-гімназії Сімферополя урочисто відкрили VI Міжнародний конкурс імені Петра Яцика, організаторами якого є Міносвіти й науки України, Ліга українських меценатів і Освітня фундація Петра Яцика (Торонто, Канада).

Знаменно, що унікальний мовний марафон цього разу стартує в Криму — багатонаціональному й багатомовному куточку нашої Батьківщини, де українська мова нині набирає потужної ходи не з примусу, а завдяки своєму авторитету й толерантності.

Було багато поважних гостей: представники освітніх міністерств України й Криму, органів влади, учителі та вихователі, письменники. Прозвучали вітання конкурсу і його учасникам від Віктора Ющенка й Володимира Литвина. Виконавчий директор Міжнародного благодійного фонду Ліги українських меценатів, відомий письменник Михайло Слабошпицький і гість з Канади Євген Билуцький — член Ради директорів фундації ім. Петра Яцика — відзначили: лише шана до рідної мови, нерозривний зв'язок поколінь дає передумови зберегти державу єдиною. Конкурс дав новий поштовх до вивчення рідної мови саме молоді, якій розбудовувати нашу Державу.

На відкритті нагородили понад 150 кримських школярів і студентів — переможців першого етапу конкурсу з усіх регіонів півострова і 15 кращих учителів української мови. Серед кримських лауреатів було чимало й таких, хто виборов перемогу вже не вперше. Призери отримали дипломи, пам'ятні сувеніри й грошові премії до однієї тисячі гривень. Вони кажуть: знати українську стає дедалі престижніше, а заробити гроші власними знаннями приємно й радісно. Виходить, у Криму, з його специфічною мовною ситуацією, поширювати ареал та авторитет вживання української мови можна успішно. Та й найвищі кримські чиновники чудово володіють добірною державною мовою, а рівень юних талантів української гімназії такий, що не посоромить Крим на будь-яких конкурсах і фестивалях.

А тепла атмосфера допомагала перемагати. У день свята мови кримчанам бажали мовного комфорту й утіхи від осягнення космосу українського слова. В такій тонкій справі, як мова, людям потрібен яскравий приклад. Його й подає Перша сімферопольська школа-гімназія. Її випускники вчаться в найсолідніших вузах країни, успішно реалізують набуті знання в різних сферах життя.

Нагороду «Народна довіра» отримала директор сімферопольської української школи-гімназії Наталя Руденко та ініціатори проведення старту Шостого мовного марафону в Криму — головний редактор газети «Кримська світлиця» Віктор Качула, шеф-редактор газети «Джерельце» поет Данило Кононенко, кримський педагог і письменник Василь Латанський.

Цього дня кримським школярам також передано тисячі книжок, зібраних Лігою українських меценатів за підтримки Національної спілки письменників та Українського радіо. Багато книжок із своїх бібліотек подарували письменники, чимало видань безплатно передали вітчизняні видавництва, а 10 тонн (!) українських книжок прибули з-за моря від видавництва Канадського інституту українських студій при Альбертському університеті.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

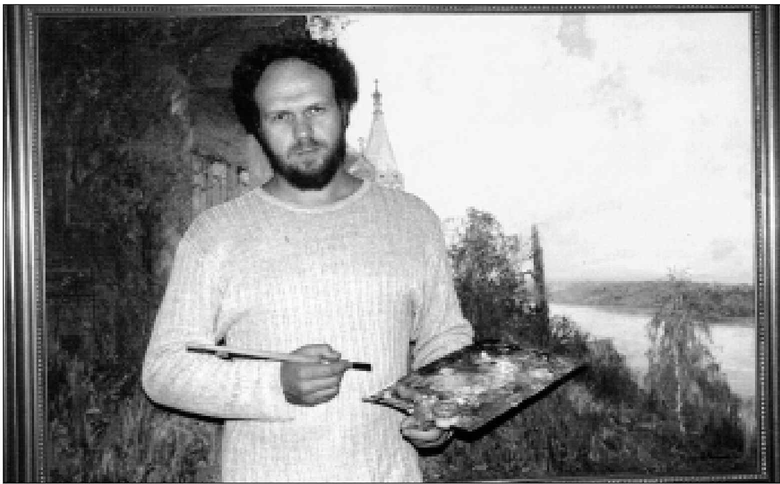

Левітан XXI століття

16 листопада в Київському музеї Російського мистецтва відкрилася персональна виставка 38-річного художника з Росії Олега Молчанова **(на знімку)**. Цей митець належить до російських майстрів пейзажу, які зберігають свої традиції протягом майже двох століть. Подія стала історичною, адже досі жодна експозиція творів російського художника в Києві не була такою масштабною. У залах першого поверху музею представлено 114 живописних полотен Молчанова, виконаних олією. Експозиція триватиме протягом двох тижнів. Але підготовка до виставки тривала значно довше: митні, транспортні та інші проблеми не давали спокою організаторам виставки аж до вівторка, коли полотна нарешті знайшли своє місце у невеличких затишних кімнатах на Терещенківській. Розв'язанням усіх проблем багато в чому слід завдячувати допомозі з боку спонсорів проекту — компанії «Нафтогазбуд—Україна».

Кримським школярам передано тисячі книжок, зібраних Лігою українських меценатів за підтримки Національної спілки письменників та Українського радіо

Артист і за кермом артист

Заслужений артист України, керівник фольклорного гурту «Веселі галичани» Мирослав БАБЧУК багато поїздив по світу і бачив високу культуру обслуговування у громадському транспорті. А коли приїздив до Тернополя, його коробило від хамства водіїв, безправ'я пасажирів. І він вирішив дати урок сервісу!

Веселий автобус

Оскільки Мирослав Михайлович ще й продюсер «Веселих галичан», тож мусить дбати і про зарплату артистів, житло, костюми, гастролі та ще тисячу житейських дрібниць. Бо хоч офіційно «Веселі галичани» приписані до облфілармонії, відомо, як нині фінансують культуру.

От і надумав Мирослав Бабчук купити автобус. Директор філармонії Григорій Шергей його підтримав, і разом вони пішли до міського голови Богдана Левківа «вибивати» маршрут. Але голову вмовляти не довелося. Як музикант музиканта, він Мирослава зрозумів. Порадив купувати не тісний «бус», а нормальний автобус. Зійшлися на «пазику», він найдешевший — коштував на той час 85 тисяч гривень. І пішов Мирослав з шапкою по колу. Допомагали працівники філармонії, артисти ансамблю, родичі. І навіть друзі з-за кордону, з якими познайомилися на гастролях.

За два роки «пазик» фактично відробив затрати. Залишилося віддати ще дещицю. Окрім того, завдяки автобусу артисти нині мають пристойну зарплату, гурт придбав імпортну апаратуру, двом членам колективу допомогли поліпшити житлові умови. А Мирослав Бабчук затіяв будівництво власної хати, де мають бути кілька кімнат для новачків ансамблю. Інколи, каже, і запросив би талановитого музиканта чи співака, але все упирається в житло. А так — хай живе, поки вирішиться квартирне питання.

Тричі на тиждень (якщо не на гастролях) Мирослав сідає за кермо. Робить кілька ходок вранці і ввечері. І тоді поїздки на дев'ятому маршруті стають справжнім святом. Пасажири буквально ціпеніють, коли водій перший з ними вітається, припрошує до салону. І пільговиків — теж! Офіційно в автобусі такого класу дозволено перевозити п'ятеро пасажирів-пільговиків, а Бабчук нікому не відмовляє. Задарма мають право їздити артисти філармонії, драмтеатру, Театру актора і ляльки.

Усю дорогу лунають українські пісні, оповідки, жарти, побажання вдалого дня, якщо це вранці, і гарних снів — увечері. А ще у «дев'ятці» пасажирам пропонують цукерки, мінеральну воду, дітям — іграшки. Мріє Мирослав Бабчук пригощати їх чаєм, але дороги наші цього ще «не дозволяють». То чи варто дивуватися, що пасажири інколи пропускають кілька «дев'яток», виглядаючи «веселу» з нотами на борту.

Окрім насолоди, в цих поїздках є і комерційний інтерес. Назбираєш 20 квитків (їх в автобусі видають обов'язково, як і оголошують зупинки) — маєш право обміняти їх на запрошення на концерт у філармонії. Мирославові інколи допомагає донька Христина, школярка. Вона продає квитки. Оголошення зупинок — у запису Світлани Бабчук, дружини, солістки ансамблю. Поза сімейним бізнесом поки що залишається син Тарас, який навчається в Одесі. Обслуговують фірмову «дев'ятку» ще три водії. Часто контролерами їхньої роботи є артисти: перевіряють, чи видають водії квитки, чи оголошують зупинки, як ставляться до пасажирів. Не дивно, що на останньому тендері громадського транспорту, який відбувся наприкінці жовтня, комісія одностайно голосувала за «веселу дев'ятку».

...і «Веселі галичани»

Вони нині частіше гастролюють за кордоном, ніж в Україні. Об'їздили усю Європу, побували в Америці. Зустрічають, каже художній керівник, фантастично. І мовний бар'єр — не перешкода. Коли на концерті у Франції Світлана виконувала пісню «Коріння» на слова нашого поета Володимира Вихруща, зал слухав, затамувавши подих. Французи не аплодували, вони плакали. «Веселі галичани» гідно представляють українську культуру за кордоном. Кожен номер — театралізований, живий зв'язок з публікою перетворює концерт на незабутнє свято фольклору. Програму Мирослав веде трьома мовами: англійською, французькою, німецькою. Він — талановитий музикант і неперевершений комік. Тамтешні продюсери кажуть, що у них він би став мільйонером. Але «Веселі галичани» повертаються в Україну, бо тільки рідна земля може живити самобутній колектив, який поряд з традиційними, використовує призабуті музичні інструменти — кобзу, ліру, гуцульське ребро, най, бугай, окарину. Неповторний у виконанні гурту різдвяний вертеп, «Маланка».

А ще «Веселі галичани» запрошують іноземних артистів в Україну. У Тернополі вже концертували духовий оркестр з Великої Британії, колективи з Німеччини, Австрії. На закордонних фестивалях гурт з Тернополя збирає 15—20 тисяч глядачів водночас.

Так ось виживає нині українська культура. І хоч є тепер «веселий» автобус і «Веселі галичани», все одно чомусь не дуже весело. Хіба артист має сідати за кермо, щоб забезпечити більш-менш пристойне життя собі й колегам? Але маємо те, що маємо. І слава Богу, що маємо таких, як Мирослав Бабчук і його гурт.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Незавершений роман Уласа Самчука

Побачив світ невідомий роман Уласа Самчука «Дермань», який півстоліття припадав пилом в архівах

■ ВІДКРИТТЯ

У 1944 році уродженець села Дермань, що на Рівненщині, письменник Улас Самчук розпочав роботу над новим твором «Дермань», в якому хотів відтворити «родинне тло» отчого краю. Однак знаному прозаїку вдалося написати лише перших вісім розділів. Надалі твір ліг «під сукно», а потім поповнював собою та міняв різні архівні фонди, доки на нього в архівному відділі Інституту літератури НАН України не натрапив професор, завідувач кафедри української літератури Рівненського державного гуманітарного університету Мойсей Гон.

(Фото з архіву «Голосу України»).

— Мою увагу привернула папка з назвою «Роман «Дермань», — розповідає пан Гон. — Відкриваю, а там сто п'ятнадцять сторінок машинопису. Тонкий, вицвілий від часу папір. Назва: «Дермань. Роман у двох частинах». Через кілька інтервалів — «Частина перша». Угорі зліва: Улас Самчук. Справа — «Городок б[іля] Львова, 21 лютого 1944». Очевидно, так зафіксовано початок роботи над цим твором, про який, до речі, ні у спогадах самого письменника, ні в автобіографії, записних книжках, ані в літературознавчих працях не згадується. Зліва поруч із назвою роману продубльовано рукою письменника: «Дермань», роман у двох частинах. Городок біля Львова. Чорновик».

Цікаво, що про Городок Самчук згадував 21 квітня 1945 року, вже в Німеччині: «Минулого року в цю пору ледве зеленіла трава. Ми були тоді ще в Городку, біля Львова, у нашого незабутнього отця Роздольського». До речі, зберігся фотопортрет Самчука, зроблений в Городку, в садку цього священика...

Самчук пишався рідним селом Дермань, його героїчним минулим, культурними традиціями, прекрасними краєвидами. Ось рядки з книги споминів: «Дермань для мене центр центрів на планеті, і не тільки тому, що десь там і колись там я народився... Але також і тому, що це справді «село, неначе писанка», з його древнім Троїцьким монастирем, Свято-Федорівською учительською семінарією, садами, парками, гаями, яругами, пречудовими переказами та легендами». Так ось, вислів «центр центрів на планеті» вперше з'явився на сторінках роману «Дермань».

— Хоча й написано лише вісім розділів, вони сприймаються широкою й колоритно виписаною експозицією до великого епічного роману — традиційного жанру для Самчука. Манерою описів, і типами, і реалістично-побутовими епізодами це нагадує його славнозвісну «Волинь», — ділиться враженнями від «Дермані» Мойсей Гон. — Можливо, написано дещо стриманіше, майже без лірики. Для прикладу — кілька речень з «Волині»: «І які були оповідачі! Одноокий Трохим — син Івана Гуци, старий Іван Середа, що був колись у банді злодіїв відомого Казміраці і, ховаючись від самосуду села, підрізав зі страху собі горло, тому і звався Зарізаним... Ще донедавна бував тут старий велетень Ровіцький Хведь, що «собственою парсоною» на турецькій війні в 1877—1878 роках побував».

Кожному з названих тут епізодичних персонажів у новому романі Самчука відведено окремий розділ. Можливо, саме через оцю «повторюваність» прозаїк і не завершив роман «Дермань».

Але й у незавершеному вигляді роман являє великий інтерес як ще одна сторінка творчої біографії Самчука. І як сторінка історії Волині. Шкода лишень, що ця книга має тираж — триста примірників.

Євген ЦИМБАЛЮК.
Рівненська область.

На знімку: Улас Самчук в Городку у садку священика Роздольського.

«Кінотур» відкриває таланти

У Житомирі підбито підсумки відкритого фестивалю екранних мистецтв «Кінотур-2005», присвяченого 60-річчю Перемоги та пам'яті Сергія Параджанова.

— На жаль, на телеекранах сьогодні ще мало фільмів і передач військово-патріотичної тематики. Сподіваємося, що ваш фестиваль сприятиме посиленню уваги до цієї проблеми, — сказав народний депутат України Віктор Развадовський, вітаючи переможців. Він вручив їм призи від Народного блоку Володимира Литвина.

Фестиваль, що зібрав телевізійників з різних регіонів України, відбувся вже вдруге завдяки громадській організації «Творче об'єднання митців «Аполлон» та спілці колишніх воїнів-афганців.

— Географія зйомок вражає: від Ліберії й Іраку до Косово і США, — каже керівник «Аполлона» директор фестивалю Валентин Кузнецов. -При визначенні кращих робіт журі виходило з того, скільки душі вклали автори, щоб відтворити правдивий образ людини в погонах. Радує те, що ця тематика приваблює молодь. Адже мета — відкрити нові таланти.

Олексій КАВУН.

■ ХРОНІКА

Люблінська алея в Ковелі

У нещодавно відкритому парку культури і відпочинку імені Т. Шевченка в Ковелі закладено Люблінську алею — символ дружби українського і польського народів. На урочистості до міста залізничників із сусідньої держави прибула делегація на чолі з віце-маршалком Сейму Польщі, лідером партії Самооборони Анжеєм Леппером. На алеї висаджено понад 500 дерев і кущів. З нагоди цієї події біля пам'ятника Тарасу Шевченку відбувся багатолюдний мітинг.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

Ластівка повернулась

У Криворівні (Верховинський район) відкрито музей відомої на Гуцульщині народної поетеси і художниці Параски Плитки-Горицвіт (1927—1998). Параска Плитка-Горицвіт (псевдонім Ластівка) є автором понад 40 рукописних книг та ста живописних картин про життя й побут гуцулів. Кращі вірші друкувалися в журналі «Дзвін», альманасі «Гуцульщина» та газеті «Верховинські вісті». Вона знала безліч коломийок, пісень, переказів, які записували в неї студенти-філологи.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківська область.

Оце так заспівали

Після багаторічного мовчання знову заспівали на обласному огляді-конкурсі аматорські хорові колективи. Близько тридцяти хорів зберігають подільські пісенні традиції, співають і в народній, і в академічній манері. В першому турі змагались піснярі із південних районів. У наступних виступлять конкурсанти із усіх куточків Поділля.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

Барвистий мандрівник

У Кам'янці-Подільському побувала виставка «Чарівний олівець». Це 60 робіт найвідоміших сучасних британських ілюстраторів дитячих книг. Експозицію вже бачили Київ, Львів, Луцьк, інші міста, а її організатор — Британська Рада в Україні — одержує все нові запрошення.

Ідея мандрівної виставки належить «магістру ілюстрації», лауреату численних престижних премій Квентіну Блейку. Він був упевнений, що «виставка припаде до смаку і малим, і старим, і всім, хто перебуває на цікавому відрізку життя поміж ними». Проект підтримали Британські Авіалінії. Однак, ніхто не міг передбачити, що акція збере сотні юних українців, котрі самі мріють бути художниками. У Кам'янці-Подільському, який відзначає в цьому році століття першого закладу художньої освіти на Поділлі, першими зустрілися з «Чарівним олівцем» вихованці аж трьох мистецьких шкіл.

Віра ШПИЛЬОВА.
Хмельницька область.

«Золотий факел» у руках Сергія Бубки

Як повідомляє прес-служба НОК України, позавчора в Римі, на Кампідольйо (Капітолійський пагорб), відбулася урочиста церемонія нагородження «Золотим факелом».

Фото Віктора ПОБЕДИНСЬКОГО (УНІАН).

Ця нагорода вручається кожні чотири роки (після Олімпійських ігор) всесвітньо відомим особистостям, які пов'язані зі світом спорту та олімпійськими ідеалами.

Цього разу «Золотий факел» отримав президент НОК України Сергій Бубка з почесною мотивацією: за розвиток спорту, а також за високі спортивні досягнення. Спорт розглядається як засіб всебічного розвитку особистості, спонукаючи людину постійно вдосконалювати себе та сприяти зміцненню дружби серед всіх атлетів світу.

Нагороду також отримав президент Міжнародної федерації гімнастики та віце-президент НОК Італії Бруно Гранді «за багаторічну діяльність як менеджера спорту вищих досягнень, постійну підтримку спортивної етики».

Нагороджено і голову Оргкомітету Олімпійських ігор в Афінах (2004 р.), чарівну Яну Ангелопулос «за організацію спортивного заходу світового значення, який пропагував спортивні ідеали, популяризував моральні та культурні цінності грецького народу, з метою розвитку та просування особистості та солідарності між людьми і народами».

Віце-президент Міжнародного Олімпійського Комітету Ламбіс В. Ніколау, який представляв МОК на церемонії, наголосив, що внесок Сергія Бубки, Бруно Гранді та Яни Ангелопулос у спорт і захист цінностей та ідеалів — це взірець, який вартий найвищої поваги. Пан Ніколау зауважив, що «переможці є прикладом для наслідування для всіх, хто прагне присвятити себе спорту та віддати спорту те, що він подарував їм».

Варто нагадати, що в різні роки такої високої відзнаки були удостоєні Хуан-Антоніо Самаранч, Пеле, Жоао Авеланж та інші.

Європейський татамі поклали в Києві

Дзюдо. Сьогодні вранці (о 10.00) у столичному Палаці спорту стартують захопливі змагання — чемпіонат Європи (U-23). Свою участь підтвердили понад 300 дзюдоїстів із 38 країн.

Серед учасників чимало відомих імен. Зокрема, призери нещодавнього чемпіонату світу в Каїрі (Єгипет) — Віталій Бубон (Україна, 100 кг), Андрій Казусьонок (Білорусь, 90), Лаша Гуджеджіані (Грузія, +100); призери чемпіонату Європи в Роттердамі (Нідерланди) — Даніель Брата (Румунія, 100), Тельма Монтейро (Португалія, 52), Анетт Месарош (Угорщина, 70). А ще — сорок переможців і призерів європейських та світових першостей серед юнаків та юніорів.

Серед фаворитів київського турніру — команди Росії, Франції, Нідерландів, Угорщини, Грузії. Зрозуміло, що українські вболівальники чекають на успішні виступи своїх атлетів. Лідерами збірної України вважаються кияни, вихованці СДЮШОР «Юний спартаківець» Марина Прищепа та Віталій Бубон, котрі вже вигравали чемпіонати в цій віковій категорії. Віталій позаторік у Єревані (Вірменія), а Марина — торік у Любляні (Словенія).

Тренери покладають великі надії на Ольгу Суху з Рівного, дніпропетровця Віталія Дудчика та Олексія Данилова із Запоріжжя. Сподіваємося, що заповнені трибуни Палацу спорту підтримають і дебютантів української команди на європейських турнірах — донеччан Сергія Форостину та Людмилу Афендикову, рівненчанку Катерину Гусєву, чернігівчанок Наталку Смаль і Марину Якубець.

Проведено велику підготовчу роботу. Для учасників, тренерів, суддів, функціонерів створено чудові умови. Команди мешкають у готелях «Русь», «Дружба» та «Мир». Офіційна делегація ЄСД зупинилася у «Прем'єр-палаці». Очікується приїзд до Києва президента Європейського союзу дзюдо Маріуса Візера (Румунія).

Сьогодні визначаться чемпіони у трьох категоріях у жінок (48, 52, 57 кг) і в чотирьох (60, 66, 73, 81 кг) — у чоловіків. Завтра три комплекти медалей розіграють чоловіки (90, 100, +100 кг) і чотири — жінки (63, 70, 78, +78 кг).

Організатори щиро запрошують усіх прихильників дзюдо відвідати Палац спорту і підтримати українську команду! Вхід вільний.

Гурову є з ким битися

Бокс. Чемпіон Європи в першій важкій вазі Олександр Гуров з Маріуполя 16 грудня захищатиме свій титул в поєдинку проти британця Девіда Хея. Бій відбудеться в місті Брекнеллі, що неподалік Лондона (Велика Британія).

Кубок Співдружності перенесено до… Ізраїлю

Футбол. Українські клуби «Динамо» (Київ) і «Шахтар» (Донецьк), російські з Москви — ЦСКА і «Спартак» стануть учасниками міжнародного турніру «Кубок Першого каналу». Змагання відбудуться в Тель-Авіві (Ізраїль), а матчі транслюватиме Перший телеканал Росії.

Позавчора в Москві представники згаданих клубів провели робочу нараду, під час якої обговорили деталі майбутньої події. «Шахтар» і «Динамо» представляли спортивні директори, відповідно Віктор Прокопенко та Леонід Буряк.

У «Кубка Першого каналу» — солідний призовий фонд, два мільйони доларів. Учасники домовилися велику частину коштів переказати на розвиток дитячого футболу в Росії та Україні. Переможець турніру отримає мільйон доларів.

Повторення пройденого

Футзал. Київ. Четвертий турнір команд ЗМІ «Кубок «Голосу України». **Півфінальні поєдинки.** «Інтер» — «Український футбол». 4:1. «Голос України» — «Команда». 7:0.

Нагадаємо, що у фіналах перших двох турнірів зустрічалися «Голос України» та «Інтер». Після річної перерви історія повторюється: знову ці команди розіграють головний приз. А ось претенденти на «бронзу» — «Команда» та «Український футбол» — на такий рівень вийшли вперше.

Добірку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

■ ОГОЛОШЕННЯ

Українська аграрна біржа повідомляє, що шістдесят восьмий спеціалізований аукціон з продажу скрапленого газу для потреб населення відбудеться 23 листопада 2005 року о 12-00 годині за адресою: м. Київ, вул. Саксаганського, 1.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ОБСЯГИ СКРАПЛЕНОГО ГАЗУ, ЩО БУДУТЬ ВИСТАВЛЕНІ НА СПЕЦІАЛІЗОВАНОМУ АУКЦІОНІ № 68 З ПРОДАЖУ СКРАПЛЕНОГО ГАЗУ ДЛЯ ПОТРЕБ НАСЕЛЕННЯ 23.11.05 р.

№ позиції	Обсяг газу в одному лоті, тонн	Кількість лотів, одиниць	Загальний обсяг газу, тонн	Ціна за 1 тонну газу (з ПДВ), гривень	Початкова вартість одного лоту (з ПДВ), гривень	Загальна вартість газу (з ПДВ), гривень	Умови транспортування газу
Пропозиція ВАТ «Укрнафта» (обсяги грудня)							
Гнідинцівський ГПЗ							
1	25	91	2 275	1 897,50	47 437,50	4 316 812,50	залізницею
2	21	51	1 071	1 897,50	39 847,50	2 032 222,50	автотранспортом
Умови поставки: 1) Продавець проводить продаж скрапленого газу залізничним або самовивозом автомобільним транспортом; 2) Оплату за перевезення скрапленого газу залізничним транспортом здійснює Покупець по окремому договору з транспортною організацією. В ціну за одну тонну скрапленого газу входить вартість послуг за транспортування залізничних цистерн з вузлової станції в пункт наливу, які надаються Прилуцьким підприємством залізничного транспорту.							
Качанівський ГПЗ (Качанівське в–во)							
3	21	37	777	1 897,50	39 847,50	1 474 357,50	автотранспортом
*Качанівський ГПЗ (Глинсько–Розбишивське в–во, **бутан технічний ДСТУ 4047-2001)***							
4	21	17	357	1 897,50	39 847,50	677 407,50	автотранспортом
Умови поставки: 1) Продавець проводить продаж скрапленого газу самовивозом автомобільним транспортом.							
Долинський ГПЗ (Бориславське в–во)							
5	7	8	56	1 897,50	13 282,50	106 260,00	автотранспортом
Долинський ГПЗ (Долинське в–во)							
6	21	15	315	1 897,50	39 847,50	597 712,50	автотранспортом
Всього:			**4 851**			**9 204 772,50**	
Умови поставки: 1) Продавець проводить продаж скрапленого газу самовивозом автомобільним транспортом.							
Пропозиція ДК «Укргазвидобування» (обсяги грудня)							
Виробництво філії Управління з переробки газу та газового конденсату							
7	35	67	2 345	1 897,50	66 412,50	4 449 637,50	залізницею
Виробництво ГПУ "Харківгазвидобування"							
8	25	68	1 700	1 897,50	47 437,50	3 225 750,00	залізницею
Виробництво Шебелинського ВПГКН філії УПГГК							
9	21	35	735	1 897,50	39 847,50	1 394 662,50	автотранспортом
Всього:			**4 780**			**9 070 050,00**	
Умови поставки: 1) Постачання скрапленого газу на листопад 2005 року здійснюється на умовах франко–завод.2) Оплату та надання рухомого складу Покупець проводить самостійно.							

Зміни до пропозицій на продаж оприлюднюються шляхом розміщення на WEB–сторінці УАБ за адресою: http://www.uame.com.ua/energo.

Заявки на купівлю за встановленою формою приймаються з 9–00 до 18–00 години **до 22 листопада 2005 р**. включно.

УВАГА!

1. Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 23 грудня 2004 року №1736, учасник-покупець додатково до заявки на купівлю повинен надати до 15-00 години 22 листопада 2005 р. на Українську аграрну біржу довідку про обсяги та напрями реалізації скрапленого газу, придбаного на попередньому спеціалізованому аукціоні, за формою, що затверджена рішенням Аукціонного комітету від 17 листопада 2005 року (форму довідки можна отримати на WEB-сторінці УАБ за адресою: http://www.uame.com.ua/energo або по факсу).

2. Сплата учасниками аукціонів попередніх внесків здійснюється на спеціалізований рахунок УАБ № 2600500019536 в ВАТ КБ "Хрещатик", м. Київ, МФО 300670, код за ЄДРПОУ 23389377.

Українська аграрна біржа, тел. (044) 289–50–48, 289–54–87, 284–38–60
http://www.uame.com.ua, E–mail: exch@uame.com.ua

Офіційне повідомлення для преси

11-12 листопада зборами власників ТОВ «Європейський банк розвитку та заощаджень» (м. Київ) та ВАТ "Об'єднаний комерційний банк" (м. Сімферополь) було прийнято рішення про об'єднання цих двох банків. Основною метою об'єднання є створення нового, більш потужного міжрегіонального банку, який в повній мірі буде відповідати вимогам сьогодення, як стійкої та стабільної фінансової установи.

Юридично об'єднання буде відбуватись шляхом обміну часток учасників ТОВ «Європейський банк розвитку та заощаджень» на акції ВАТ "Об'єднаний комерційний банк". В результаті об'єднання банк-правонаступник буде функціонувати у формі відкритого акціонерного товариства з регулятивним капіталом понад 80 млн. грн. (в тому числі статутним фондом - 56.305.640 грн.) та загальними активами понад 460 млн. грн. Усі нормативні показники діяльності банку-правонаступника повністю відповідають вимогам Національного банку України.

Банк - правонаступник приймає на себе усі права та обов'язки обох банків ТОВ «Європейський банк розвитку та заощаджень» та ВАТ "Об'єднаний комерційний банк».

На період юридичного оформлення об'єднання управління двома банками доручено Комісії з питань реорганізації. На зборах власників обох банків Головою комісії з питань реорганізації обрано Голову Правління ТОВ «Європейський банк розвитку та заощаджень» Доброва Михайла Геннадійовича.

Місцезнаходження Комісії з питань реорганізації - 01033, Київ, вул. Жилянська, 29. Телефон (044) 206-3630, факс (044) 206-3600. Електронна пошта: **bank@eurosber-bank. kiev. ua.**

ТОВ «Європейський банк розвитку та заощаджень»
ВАТ «Об'єднаний комерційний банк»

Господарський суд Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) з урахування положень ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», відкрив ліквідаційну процедуру відносно наступних підприємств:

- Товариство з обмеженою відповідальністю «Струм-Запоріжжя» (постанова господарського суду Запорізької області від 21.10.2005 р. по справі №25/239) - 69057, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 158, п/р №26006007701 в АКБ «Металург», МФО 313582, ЄДРПОУ 23879615;
- Приватне підприємство «Сенс» (постанова господарського суду Запорізької області від 20.10.2005 р. по справі №25/225) - 69006, м. Запоріжжя, вул. Історична, буд. 61, р/р №26002203711001980 в ЗРУ КБ «Приватбанк», ЄДРПОУ 24907740.

Ліквідатором зазначених підприємств призначено арбітражного керуючого Серебрякова О. В. (ліцензія АБ №216759).

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів за адресою: 69035, м. Запоріжжя, вул. Маяковського, 11.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та керуючий санацією ДВАТ «Підприємство по збуту продукції та постачанню матеріалами та обладнанням» ДП ДХК «Жовтеньвугілля»,

Донецька обл. м. Харцизьк, с. Горне, 3-я дільниця, повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляються: будівлі, споруди, обладнання, автотранспорт, інструменти, прилади та інвентар ДВАТ «Підприємство по збуту продукції та постачанню матеріалами та обладнанням» ДП ДХК «Жовтеньвугілля», початкова ціна продажу - 639314,11 грн., без ПДВ, гарантійний внесок - 63931,41 грн. З фіксованими умовами конкурсу та технічною характеристикою майна можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 10% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД АППБ «Аваль» м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 25 календарних днів із дня публікації у газеті по 13 грудня 2005р. включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 19 грудня 2005р., у ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області о 15.00 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з керуючим санації ДВАТ «Підприємство по збуту продукції та постачанню матеріалами та обладнанням» ДП ДХК «Жовтеньвугілля». **Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83 та на сайті: bankruptcy. region. dn. ua**

Полтавський акціонерний банк "ПОЛТАВА-БАНК"
Доповнення до проміжної квартальної звітності
за 3-й квартал 2005 року
(попередня інформація надрукована в газеті "Голос України " №205 29.10.2005)

Довідкова інформація "Окремі показники діяльності банку"

Рядок	Найменування рядка	На звітну дату	Нормативні показники
1	Адекватність регулятивного Капіталу (%)	15.86	Не менше 10%
2	Поточна ліквідність (%)	76.71	Не менше 40%
3	Рентабельність активів (%)	2.09	X
4	Негативно класифіковані кредити (тис. грн.)	12137.90	X
4.1	У відсотках до заборгованості за кредитними операціями (%)	3.19	X
5	Чистий прибуток на одну просту акцію(грн.)	0.03	X
6	Сума сплачених дивідендів за 2004 рік на одну:		X
6.1	Просту акцію	0.01	X
6.2	Привелійовану акцію	0.02	X
7	Перелік учасників(акціонерів) банку, які прямо або опосередковано володіють 10% і більше відсотками статутного капіталу банку:		X

Повне найменування юридичної особи, прізвище ім"я по-батькові фізичної особи	Код країни	Відсоток у статутному капіталі		Загальний % у статутному капіталі
		Пряма участь	Опосередкована участь	
Гофман Вячеслав Вітеславович	804	24.9730	0.0000	24.9730
Некрасов Олександр Васильович	804	44.9309	0.0000	44.9309
усього		**69.9039**	**0.0000**	**69.9039**

Примітка "Рахунки довірчого управління" за 3-й квартал 2005 року
(тис. грн)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року	Зміни після дати останньої річної звітності (+;-)
2	Поточні рахунки банку-управителя з довірчого управління	5717	2057	3661
9	Усього за активними рахунками довірчого управління	5717	2057	3661
11	Рахунки установників	5717	2057	3661
14	Усього за пасивними рахунками довірчого управління	5717	2057	3661

Голова Правління **Некрасов Олександр Васильович.**
Головний бухгалтер **Щербак Людмила Іванівна.**

Господарський суд Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18) постановою від 03 листопада 2005 року за справою № 6/198-Б-05 визнав банкрутом і відкрив ліквідаційну процедуру згідно ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» щодо товариства з обмеженою відповідальністю «Прогрес» (73000, м. Херсон, вул. 21 січня, 37, к. 501), код ЄДРПОУ 31294265, р/р 26003301787 в філії - Чаплинське відділення № 5439 ВАТ «Ощадбанк», МФО 342100).

Ліквідатором призначено відкрите акціонерне товариство «Державний ощадний банк України» в особі філії - Кримського республіканського управління (адреса: 95017, АР Крим, м. Сімферополь, вул. Київська, 55 а, тел.: 8 (0652) 510-185).

Господарський суд Львівської області (79010, м. Львів, вул. Личаківська, 81) за заявою кредитора Львівської державної залізниці порушив справу № 6/233-4/230 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Науково-виробничої компанії «ОСМА Ойл» (81652, с. Муроване, вул. Вокзальна, 17, Пустомитівський район, Львівська область, код ЄДРПОУ 32242349, п/р 26005006465001 в Львівському регіональному управлінні АТ «Індекс-банк», МФО 325279).

Ухвалою суду від 03.11.2005 р. розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Кривича Руслана Івановича (79060, м. Львів, вул. Пулюя, буд. 21, кв. 42, ліцензія АА № 669649 від 30.07.2003 р.).

Постановою господарського суду Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 16) по справі № Б-11/13 від 16.02.2005 р. визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Сільськогосподарського виробничого кооперативу «Кунисівський» (Івано-Франківська обл., Городенківський район, с. Кунисівці, вул. Грушевського, 23, код ЄДРПОУ 20553712).

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Сав'юк Тарас Богданович (ліцензія АА № 419479 від 25.11.2002 р.). Поштова адреса для листів: 78200, Івано-Франківська обл., м. Коломия, вул. Квіткова, 20. Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня публікації оголошення.

Закрите акціонерне товариство «Концерн «Фіко-Груп» (07200, Київська область, м. Вишгород, вул. Набережна, буд. 7, ідентифікаційний код 23573075) визнано банкрутом і відкрито його ліквідаційну процедуру.

Господарський суд Київської області (справа № 175/26-2005, постанова від 20.09.2005 року).

Ліквідатор Єгоренков С. В., 01133, Київ, бульв. Л. Українки, 19, кв. 138.

ЗАТ «АФ «Колос» повідомляє, що всі доручення видані колишніми директорами Соломкіним В. І. та Мирошниченком М. О. вважати не дійсними.

ТОВ КПФ «Вінтур ЛТД» код ЗКПО 16306385 повідомляє про свою ліквідацію. Претензії приймаються протягом місяця з дня публікації.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) № 15/743-б від 03.11.05 визнано банкрутом Дочірнє підприємство «Агропромфінхолдінг» (м. Київ, вул. Шахтарська, 4. Код 31113406, р/р 26001301874 в АКБ «Альянс», МФО 300119). Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Грицай С. О. (Ліцензія № 719865 від 23.02.04), поштова адреса: 01030, Київ, а/с 38, т. (044) 236-11-17.

---

29 листопада 2005 року о 10:00 за адресою: м. Київ, вул. Артема, 37-41 у актовому залі відбудеться аукціон

з продажу побутової техніки імпортного виробництва в асортименті, що об'єднані у лот:

Лот №1: побутова техніка імпортного виробництва. Технічний стан побутової техніки: задовільний. Загальна початкова вартість: 22 500 000 грн. 00 коп., в т. ч. ПДВ - 3 750 000 грн.

Аукціон проводить Українська міжрегіональна товарна біржа «Відродження». Адреса біржі: м. Київ, вул. В. Василевської, 8, оф. 74. Реквізити для сплати внесків: п/р 2600310102828 в КРД АППБ «Аваль», м. Київ, МФО 322904, код ЄДРПОУ 31815954. Довідки за тел.: 237-10-57, 237-60-83. Час роботи - 10:00-17:00 (крім суботи та неділі).

Фіксовані умови аукціону: розрахунки між продавцем та покупцем проводяться протягом 3-ох днів з дня проведення аукціону.

Для участі в аукціоні необхідно сплатити реєстраційний внесок у розмірі 17 грн. та гарантійний внесок у розмірі 0,15% від початкової ціни лота, що складає 33 750 грн., в т. ч. ПДВ - 5 625 грн. Кінцевий термін прийняття заяв про участь в аукціоні: 28 листопада 2005 року до 16 год. 00 хв.

Господарський суд Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) постановою від 07.11.2005 р. по справі № Б-50/159-05 визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «Президент» (ЄДРПОУ 24481912, м. Харків, вул. О. Яроша, 18, к. 208) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Калашнікова В. О. (ліц. АБ № 176219 від 07.09.2005 р., 61183, м. Харків, вул. Дружби Народів, 223, кв. 82).

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44) застосував до провадження в справі №43/464 про банкрутство Державного підприємства «Укрконверс» (код ЄДРПОУ 32494385, м. Київ, вул. Мельникова, 81, п/р 26007110212980 у АКБ «Фінанси та кредит» м. Київ, МФО 300131) процедуру санації із застосуванням особливостей, передбачених ст. 53 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».

Керуючим санацією призначено керівника ДП «Укрконверс» Коробкіна В. С., розпорядником майна - арбітражного керуючого Капелюшного І. В. (03037, м. Київ, а/с 53; тел.: 249-35-09; ліцензія серії АБ №216783 від 01.03.2005 р.).

Господарський суд Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) Постановою від 03.11.2005 р. по справі №197/14б-05 визнав банкрутом Колективне сільськогосподарське підприємства «Україна», р/р 26000483 в Броварській філії АППБ «Аваль», МФО 321615, код ЄДРПОУ 23582464, що знаходиться за адресою: 07433, Київська обл., Броварський р-н, с. Гоголів, вул. Леніна, 32 і відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Арбітражного керуючого Жеронкіна Дмитра Леонідовича (Ліцензія АА №783042 від 30.03.04 р.), тел.: (044) 568-12-77.

Ліквідатор Ткаченко В. В. (ліц. АБ № 216868 від 18.03.05 р., 61052, м. Харків, вул. Дмитрівська, 5 кв. 14) повідомляє про розірвання мирової угоди і поновлення ліквідаційної процедури акціонерного товариства виробничо-торгівельної фірми «Еліта» (61050, м. Харків, вул. Б. Хмельницького, 27, п/р 29000805169180 у ХОФ АКБ «Укрсоцбанк» м. Харкова, МФО 351016, ЄДРПОУ 05502611) згідно ухвали Господарського суду Харківської обл. від 27.10.2005 р. по справі № Б-9505/7-31. Заяви кредиторів приймаються згідно Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44) порушив справу №23/18-б про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Київський дріжджовий завод» (код ЄДРПОУ 00383314, 04050, м. Київ, вул. Глибочицька, 13, п/р 26007027239541 в Шевченківському відділенні КМФ АКБ УСБ, МФО 322012).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Капелюшного І. В. (03037, м. Київ, а/с 53; тел.: 2493509; ліцензія серії АБ №216783 від 01.03.2005 р.).

Письмові заяви кредиторів і санаторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення за адресою боржника, арбітражного керуючого та господарського суду м. Києва.

Постановою господарського суду Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 16) по справі № Б-7/67 від 01.11.2005 р. визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Вигодського СКП «Комуненерго» (Івано-Франківська обл., Долинський район, смт. Вигода, вул. Драгоманова, 6-Б, код ЄДРПОУ 31711350).

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Мартинюк Василь Миколайович (ліцензія АБ № 216792 від 14.03.2005р., м. Івано-Франківськ, вул. Південний бульвар, 42/9).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня публікації оголошення.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор КСП «Донецька рибоводно-меліоративна станція», повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів.

На конкурс виставляються активи **КСП «Донецька рибоводно-меліоративна станція»**, які знаходяться за адресою: Красноармійський р-н, с. Сергіївка, пров. Середній: **1.** Будівля сараю для вугілля (під розбирання), початкова ціна продажу - 299,00 грн., без ПДВ, гарантійний внесок 14,95 грн. **2.** Зимовий пруд №1, площа 1,2 га, початкова ціна продажу - 1435,00 грн., без ПДВ, гарантійний внесок - 71,75 грн. **3.** Зимовий пруд №2, площа 1,0 га, початкова ціна продажу - 1517,00 грн., без ПДВ, гарантійний внесок - 75,85 грн. **4.** Вирощувальний пруд №6, 3,0 га, початкова ціна продажу - 1878,00 грн., без ПДВ, гарантійний внесок - 93,90 грн. З фіксованими умовами та технічною характеристикою майна можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу-17,00грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД АППБ «Аваль», м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі в конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 10 календарних днів із дня публікації в газеті по 28 листопада 2005р. включно. Конкурс відбудеться після 10 календарних днів із дня публікації інформації 29 листопада 2005р. об 11.00 за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8 в Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Переможець конкурсу на підставі протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором КСП «Донецька рибоводно-меліоративна станція». **Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-86 та на сайті: bankruptcy.region.dn.ua**

ТБ "Регіональна товарна біржа" проводить аукціон з продажу майна банкрута ВАТ "Золотоніське РТП", а саме працюючої котельні з обладнанням (можливо під демонтаж), яка розташована за адресою: Черкаська область, м. Золотоноша, вул. Обухова, 41.

Вартість котельні - 162 695,40 грн.

Аукціон вищевказаного майна відбудеться 08 грудня 2005 року.

Заявки на придбання майна приймаються до 07 грудня 2005 р. за адресою: м. Черкаси, вул. Смілянська, 86, к. 316 (тел.: 63-08-46).

Для участі в аукціоні необхідно сплатити вступний та гарантійний внески до ТБ "Регіональна товарна біржа" за добу до початку аукціону.

Довідки за телефонами: (0472) 63-08-46 з 9:00 до 18:00 та 8-097-390-44-22.

Ліквідатор товариства з обмеженою відповідальністю «Українська рибодобувна компанія» (код ЄДРПОУ 31252576, вул. Гудованцева, буд. 4, м. Керч, 98300) повідомляє про проведення конкурсу з продажу сукупного валового активу санітарно-побутового комплексу за адресою: вул. Мірошника, буд. 1-в, м. Керч. Початкова ціна продажу - 1 200 000,00 гривень, гарантійний внесок у 60 000,00 гривень та реєстраційний збір у 17,00 грн. переховуються на п/р 260012140401 в КРУ АКБ «Фінанси та кредит», МФО 384889. Конкурс відбудеться за адресою банкрута о 12:00 26 грудня 2005 року. Заявки на участь у конкурсі та конкурсні пропозиції приймаються у 30-ти денний термін з дати опублікування оголошення за адресою банкрута. Майно, що реалізується, обтяжено довгостроковим договором оренди.

Довідки за телефоном: 8-050-669-71-71.

Оголошення
про проведення відкритих торгів на закупівлю товарів, робіт і послуг

1. Замовник торгів

ВАТ «Запоріжжяобленерго», р/р 26003317403 в ЗФ АБ «Енергобанк» м. Запоріжжя, МФО 313850, код ЄДРПОУ 00130926.

1.1. Поштова адреса: 69035, м. Запоріжжя, вул. Сталеварів, 14.

1.2. Контактні телефони: (061) 286-33-59, (061) 286-32-64, факс (061) 225-33-95.

2. Інформація про товари (роботи, послуги), що закуповуються роботи з реконструкції та будівництва КЛ 35-6 кВ; ПС 35/10 кВ у різних районах Запорізької області.

3. Місце та спосіб отримання тендерної документації: м. Запоріжжя, вул. Одеська, 4, каб. №11, особисто, при наявності довіреності на право отримання тендерної документації та копії платіжного доручення про сплату вартості тендерної документації з відміткою банку.

4. Додаткова інформація:

Вартість тендерної документації: 754,66 грн. (з ПДВ) перераховувати на р/р 26003317403 в ЗФ АБ «Енергобанк» м. Запоріжжя, МФО 313850, код ЄДРПОУ 00130926

4.1. Довідки з організаційних питань: Тройно Олександр Миколайович, тел.: (061) 286-32-32.

4.2. Довідки з технічних питань: Поляков Володимир Іванович, начальник ВКБ, тел.: (061) 286-32-64.

4.4. Дата проведення відкритих торгів - 14.00 «29» листопада 2005 р.

04.11.2005 року втрачено печатку ТОВ «Романенко Стоун Груп» (ідент. код 32872353, Волинська область, м. Луцьк), в зв'язку з чим, документи з відбитком втраченої печатки вважати недійсними.

---

1. Згідно постанови господарського суду Вінницької області від 06.09.2005 року розпочато ліквідаційну процедуру по справі №8/198-05 про банкрутство підприємства - ТОВ «Іскандер» (м. Вінниця, вул. Космонавтів, 77/80, код ЄДРПОУ 23104819, рахунок №26007050013840, МФО 302010).

Ліквідатором призначено представника Вінницького обласного відділу з питань банкрутства (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7, к. 730, тел.: (0432) 50-50-01).

2. Згідно постанови господарського суду Вінницької області від 13.09.2005 року розпочато ліквідаційну процедуру по справі №5/166-05 про банкрутство підприємства - ТОВ «АНТ» ЛТД (м. Вінниця, площа Перемоги, 1, код ЄДРПОУ 23104179).

Ліквідатором призначено представника Вінницького обласного відділу з питань банкрутства (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7, к. 730, тел.: (0432) 50-50-01).

3. Згідно постанови господарського суду Вінницької області від 13.09.2005 року розпочато ліквідаційну процедуру по справі №5/167-05 про банкрутство підприємства - ТОВ «АЙРОН» ЛТД (м. Вінниця, площа Перемоги, 1, код ЄДРПОУ 23104179).

Ліквідатором призначено представника Вінницького обласного відділу з питань банкрутства (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7, к. 730, тел.: (0432) 50-50-01).

4. Згідно постанови господарського суду Вінницької області від 25.07.2005 року розпочато ліквідаційну процедуру по справі №10/90-05 про банкрутство підприємства - ТОВ «Раунд-Хол» ЛТД (м. Вінниця, вул. Пушкіна, 1, код ЄДРПОУ 23102772).

Ліквідатором призначено представника Вінницького обласного відділу з питань банкрутства (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7, к. 730, тел.: (0432) 50-50-01).

5. Згідно постанови господарського суду Вінницької області від 21.07.2005 року розпочато ліквідаційну процедуру по справі №5/513-04 про банкрутство СПД - Макаревича Володимира Павловича (м. Вінниця, вул. Свердлова, 129/13, код ДРФО 2025804891, рахунок №26002279709003, МФО 302689).

Ліквідатором призначено міський відділ виконавчої служби Вінницького міського управління юстиції, адреса: м. Вінниця, вул. Грушевського, 17, тел.: 32-70-97.

КУРІНЬ
СУБОТА, 19 ЛИСТОПАДА 2005 ■ № 220 (3720)

У вихідні очікується погіршення погодних умов: мокрий сніг та сніг, у південній частині та на сході — з дощем, місцями, окрім західних та східних областей, сильні опади, в північній половині подекуди налипання мокрого снігу, ожеледь, на дорогах ожеледиця, на Прикарпатті та в Карпатах слабкі хуртовини. Подальше зниження температури: вночі — до 2—8 градусів морозу, вдень, по регіонах, буде від 3 градусів морозу до 9 тепла.

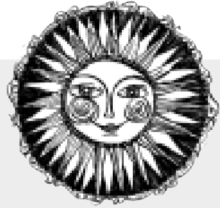

ЦЬОГО ДНЯ

19 ЛИСТОПАДА

- *1698 р. Під Москвою помер Петро Дорошенко, гетьман Правобережної України в 1665-76.*
- *1875 р. Народилась письменниця, активістка жіночого руху на Галичині й Волині Катря Гриневичева (Катерина Гриневич).*
- *1917 р. У Севастополі розпочався з'їзд моряків Чорноморського флоту.*
- *1937 р. В Україні прийнято постанову про заходи з повної ліквідації неписьменності серед дорослих.*
- *1945 р. Відкрився Нюрнберзький судовий процес.*
- *1986 р. В СРСР прийнято закон про індивідуальну трудову діяльність.*

■ КАЗКА

Божий дар

Щаслива людина та, яка може дякувати Богам за те, про що інші тільки просять.

Як оповідає Біблія, Бог зліпив людину з глини, однак вона ж, Біблія, замовчує, що при цьому витратив Бог не весь узятий шматок глини, а тільки частину його. Отож залишилася від цього шматка деяка частина, якийсь шматочок.

Не знаючи, що з ним робити і на що його вжити, Бог спитав людину, що б вона хотіла, щоб він, Бог, виліпив для неї з глини, яка залишилась.

Людина замислилась, бо не могла отак відразу відповісти. Тобто, що їй ще треба — третя рука, третя нога чи ще що-небудь друге.

Нарешті, людина сказала: виліпи з нього щастя і хай воно завжди буде зі мною.

Однак Бог не став нічого робити. Він кинув людині шматочок глини, який залишився, і сказав: ось тобі твоє щастя! Воно завжди буде у твоїх руках і, яким воно буде, залежить тепер тільки від тебе — яке виліпиш, таке й матимеш!

Відтоді і до сьогодні людина має те щастя, яке може і вміє виліпити з Божого дару.

Мирослав МИЛОРАДОВИЧ.

■ «ГЕНІАЛЬНІ» ФРАЗИ

Фото Віктора ПОБЄДИНСЬКОГО (УНІАН).

☞ ***Раніше нагорода знаходила героя, а тепер герой знаходить її!***

☞ ***Йому скільки не кажи, то як головою об комп'ютер!***

☞ ***Змінилося й демографічне обличчя нашого села. Тільки за останній рік поголів'я худоби у приватному секторі зросло на третину!***

Кандидатський мінімум

До трибуни кандидат
Твердо зміряв кроки:
— Обіцяю процвітання
На чотири роки!
...В кулуарах
іміджмейкер
Кандидату й каже: —
А коли не вийде так,
Що народ нам скаже?
Обіцять такого людям
Ніколи не треба...
— Та хіба то я
про них?
Я ж казав про себе!

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

■ ЗАПИТАННЯ — ВІДПОВІДЬ

— А як пишеться тонна — з двома «н» чи з одним?

— Та... при соціалізмі, пам'ятаю, було з двома...

* * *

— От на початку перебудови добре було!

— Чого?

— Ніяких тобі лікарень — тільки Чумак і Кашпировський!

■ СІМ МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Обіцянки виконуються

Багатії Берега Рябкової Кістки почали інтенсивно ділитися з голодранцями. Так, мільйонер А. Сидорчук нещодавно дві години ділився з телеглядачами своїми враженнями від перебування на Мальдівських островах.

Питаннячко

Вам на яку суму надати безплатну медичну допомогу?

Рух — це життя!

Коли правителі не йдуть до народу, народ бере в руки палиці та йде до правителів.

Приказка

Злодюгою був — при владі й лишився.

Чи знаєте ви, що…

...хто сьогодні володіє засобами масової інформації, той завтра володітиме металургійними комбінатами?!

Олександр ПЕРЛЮК.

■ ДОШКА ПОШАНИ

Про грішне й праведне

Петро Порошенко (про виборчу кампанію):
— Я солдат. І готовий іти главою райштабу...

Від чергового:
— А в РАЙштабі стоять на варті гріхи: «Стій! Хто йде?! Стріляти буду!»

Самі розсмокчуться?

Анатолій Гриценко, міністр оборони:
— На жаль, дехто має дуже серйозні брудні плями на своєму мундирі.

— Армія скорочується, а я скорочую солдатський раціон...

Від чергового:
— То в чому ж справа? Відправте їх у щонайсерйозніші хімічні війська. І плями на мундирі самі собою розсмокчуться.

Хто на новенького?

Роман Безсмертний, віце-прем'єр-міністр:
— Те, що я консультуватимуся, в тому числі з Березовським, із приводу окремих тактичних інструментів проведення виборчої кампанії, — я знаю, це буде завжди. Тож у тому числі я сподіваюсь, що й він живиться тими речами, які пропоную я.

Від чергового:
— Тут і без консультацій ясно: ті речі , які пропонує пан Березовський, погано перетравлюються...

Дівчатка — до будівельника, хлопчики — до архітектора

Едуард Гурвіц, міський голова Одеси:
— У депутатській комісії з будівництва та архітектури повинні працювати прості люди: лікарі й учителі.

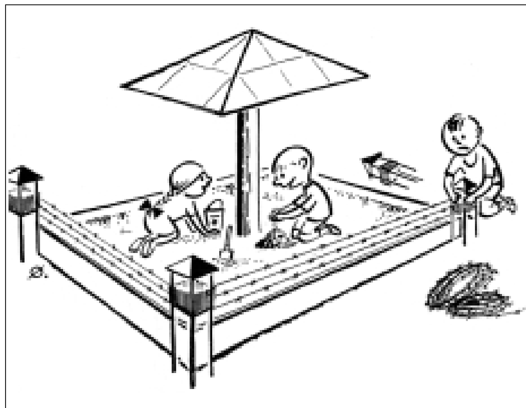

Від чергового:
— Вибачте, а породіллю куди везти: до будівельника чи простісінько до архітектора?

Не піймaний — не злодій

Віктор Янукович:
— Вітер дув у вітрила влади, але влада не зуміла його піймати, тому опозиція використала цей вітер для своїх вітрил...

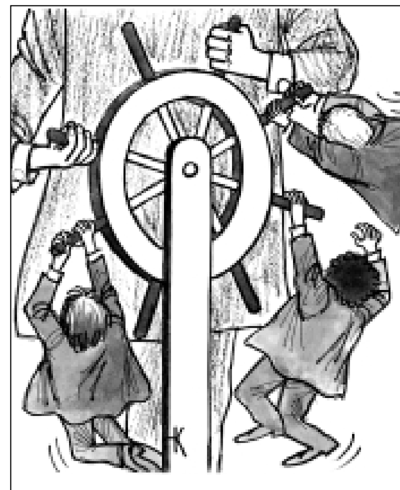

Від чергового:
— Дозвольте, пане Янукович: які вітрила, який вітер?! Ви ж перебуваєте глибоко під водою, у підводному човні!

Заморочка

Микола Георгієвський, заступник київського міського голови:
— Коли проводили метро на Оболонь, заморозили і вирубали траншею, знайшли там і зруби, і древніх киян...

Від чергового:
— А може, то були зовсім і не древні кияни, а наші заморожені сучасники, які просто не змогли вранці пропхатися в метро?..

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО, *Василя* ФЛЬОРКА *та Миколи* КАПУСТИ.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ,**
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2006 рік: для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 8,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.
Зам. 220

ВАТ «Видавництво «Вільна Україна» 79026, м. Львів, вул. В. Великого, 2.
Зам. 650

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.
Зам. 4232

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos